

Dziennik Urzędowy C 22

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

26 stycznia 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 22/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 8 z 12.1.2008.	1
	V <i>Ogłoszenia</i>	
	POSTĘPOWANIA SĄDOWE	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 22/02	Sprawy połączone C-463/04 i C-464/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) oraz Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04) przeciwko Comune di Milano (Artykuł 56 WE — Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia — Sprywatyzowane przedsiębiorstwa — Przepis krajowy, zgodnie z którym statut spółki akcyjnej może przyznawać państwu lub podmiotowi publicznemu posiadającym udział kapitałowy w spółce prawo do bezpośredniego powołania co najmniej jednego członka zarządu)	2
2008/C 22/03	Sprawa C-280/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Obowiązek odzyskania pomocy — Brak wykonania)	2

2008/C 22/04	Sprawa C-298/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster — Niemcy) — Columbus Container Services BVBA & Co. przeciwko Finanzamt Bielefeld-Innenstadt (Artykuły 43 WE i 56 WE — Podatek dochodowy i podatek majątkowy — Warunki opodatkowania dochodów przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Metody zwolnienia z lub zaliczenia podatku)	3
2008/C 22/05	Sprawa C-393/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 — Ekologiczna produkcja produktów rolnych — Prywatne podmioty kontrolujące — Wymóg posiadania zakładu lub stałej infrastruktury w państwie członkowskim świadczenia usług — Uzasadnienie — Udział w wykonywaniu władzy publicznej — Artykuł 55 WE — Ochrona konsumentów)	3
2008/C 22/06	Sprawa C-404/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 — Ekologiczna produkcja produktów rolnych — Prywatne podmioty kontrolujące — Wymóg posiadania zakładu lub stałej infrastruktury w państwie członkowskim świadczenia usług — Uzasadnienie — Udział w wykonywaniu władzy publicznej — Artykuł 55 WE — Ochrona konsumentów)	4
2008/C 22/07	Sprawa C-456/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 43 WE — Psychoterapeuci ubezpieczenia zdrowotnego — System limitów — Przepisy przejściowe zawierające odstępstwa — Proporcjonalność — Dopuszczalność)	4
2008/C 22/08	Sprawa C-7/06 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Beatriz Salvador García przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”)	5
2008/C 22/09	Sprawa C-8/06 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Anna Herrero Romeu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”)	5
2008/C 22/10	Sprawa C-9/06 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Tomás Salazar Brier przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”)	6
2008/C 22/11	Sprawa C-10/06 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Rafael de Bustamante Tello przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”)	6
2008/C 22/12	Sprawa C-59/06 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Luigi Marcuccio przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnik — Zatrudnienie w państwie trzecim — Przeniesienie stanowiska i osoby na nie powołanej — Przestrzeganie prawa do obrony — Zakres — Ciężar dowodu)	7
2008/C 22/13	Sprawa C-119/06: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy 92/50/EWG odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi — Udzielenie zamówienia bez przetargu — Powierzenie świadczenia usług transportu medycznego w Toskanii)	7

2008/C 22/14	Sprawa C-176/06 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, dawniej Hamburgische Electricitäts-WerkeAG (Odwołanie — Pomoc rzekomo przyznana przez władze niemieckie dla elektrowni atomowych — Rezerwy na zamknięcie elektrowni i zagospodarowanie odpadów radioaktywnych — Niedopuszczalność skargi przed Sądem Pierwszej Instancji — Bezwzględna przeszkoda procesowa)	8
2008/C 22/15	Sprawa C-262/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Deutsche Telekom AG przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Sektor telekomunikacji — Usługa powszechna i prawa użytkowników — Pojęcie „obowiązków”, które należy tymczasowo utrzymać w mocy — Artykuł 27 akapit pierwszy dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) i art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) — Taryfikacja świadczeń usług telefonii głosowej — Obowiązek uzyskania zezwolenia administracyjnego)	8
2008/C 22/16	Sprawa C-300/06: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Ursula Voß przeciwko Land Berlin (Artykuł 141 WE — Zasada równości wynagrodzeń pracowników płci męskiej i pracowników płci żeńskiej — Urzędnicy — Uposażenie za godziny nadliczbowe — Dyskryminacja pośrednia pracowników płci żeńskiej zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy)	9
2008/C 22/17	Sprawa C-328/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil — Hiszpania) — Alfredo Nieto Nuño przeciwko Leonci Monlleó Franquet (Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 4 ust. 2 lit. d) — Znaki towarowe „powszechnie znane” w państwie członkowskim w rozumieniu art. 6 bis konwencji paryskiej — Znajomość znaku towarowego — Zasięg geograficzny)	9
2008/C 22/18	Sprawa C-401/06: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Opodatkowanie — Szósta dyrektywa VAT — Świadczenie usług — Wykonawca testamentu — Miejsce wykonania świadczenia — Artykuł 9 ust.1 i 2 lit. e))	10
2008/C 22/19	Sprawa C-417/06 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Dopuszczalność — Fundusze strukturalne — Finansowanie inicjatyw wspólnotowych — Zmiana podziału orientacyjnego — Wykonanie prawomocnego wyroku)	10
2008/C 22/20	Sprawa C-435/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — C (Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Przedmiotowy i czasowy zakres zastosowania — Pojęcie „sprawy cywilne” — Decyzja o objęciu dzieci opieką i o umieszczeniu ich poza ich rodziną — Publicznoprawny środek ochrony dziecka)	11
2008/C 22/21	Sprawa C-451/06: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Gabriele Walderdorff przeciwko Finanzamt Waldviertel (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. b) — Zwolnienie — Najem i dzierżawa nieruchomości — Dzierżawa prawa do połowu ryb)	11
2008/C 22/22	Sprawa C-486/06: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — BVBA Van Landeghem przeciwko Belgische Staat (Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycje 8703 i 8704 — Pojazd mechaniczny typu „pickup”)	12

2008/C 22/23	Sprawa C-508/06: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/59/WE — Artykuł 11 — Gospodarowanie odpadami — Unieszkodliwianie polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli — Brak przekazania wymaganych planów i projektów)	12
2008/C 22/24	Sprawa C-516/06 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Ferriere Nord SpA (Odwołanie — Konkurencja — Decyzja Komisji — Grzywna — Wykonanie — Rozporządzenie (EWG) nr 2988/74 — Przedawnienie — Akt niekorzystny — Niedopuszczalność)	13
2008/C 22/25	Sprawa C-6/07: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/74/WE — Ochrona pracowników — Niewypłacalność pracodawcy)	13
2008/C 22/26	Sprawa C-34/07: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/109/WE — Obywatele państw trzecich będący rezydentami długoterminowymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	14
2008/C 22/27	Sprawa C-57/07: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/86/WE — Prawo do łączenia rodzin — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	14
2008/C 22/28	Sprawa C-67/07: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/24/WE — Tradycyjne ziołowe produkty lecznicze — Wspólnotowy kodeks — Brak transpozycji dyrektywy w wyznaczonym terminie)	15
2008/C 22/29	Sprawa C-68/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Kerstin Sundelind Lopez przeciwko Miguelowi Enrique Lopezowi Lizazo (Rozporządzenie nr 2201/2003 — Artykuły 3, 6 i 7 — Właściwość sądu — Uznawanie i wykonanie orzeczeń w sprawach małżeńskich i odpowiedzialności rodzicielskiej — Właściwość w sprawach o rozwód — Pozwany obywatel państwa trzeciego mający miejsce zamieszkania w takim państwie — Krajowe przepisy o jurysdykcji przewidujące nadzwyczajną właściwość)	15
2008/C 22/30	Sprawa C-106/07: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/59/WE — Urządzenia portowe do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku — Brak opracowania i wykonania planów odbioru i zagospodarowania odpadów we wszystkich portach)	16
2008/C 22/31	Sprawa C-112/07: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/80/WE — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Kompensata dla ofiar przestępstw — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)	16
2008/C 22/32	Sprawa C-258/07: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	17
2008/C 22/33	Sprawa C-263/07: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja — Dyrektywa 96/61/WE — Artykuł 9 ust. 4 — Artykuł 13 ust. 1 — Załącznik I — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Pojęcia „odniesienia się do najlepszych dostępnych technik” oraz „okresowego poddawania warunków pozwolenia ponownemu rozpatrzeniu”)	17

2008/C 22/34	Sprawa C-457/06 P: Postanowienie Trybunału z dnia 4 października 2007 r. — Republika Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność — Akt niewywołujący wiążących skutków prawnych — Środki własne Wspólnot Europejskich — Postępowanie w sprawie naruszenia — Artykuł 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Odsetki za zwłokę — Negocjowanie porozumienia dotyczącego warunkowej zapłaty — Pisma zawierające odmowę)	18
2008/C 22/35	Sprawa C-495/06 P: Postanowienie Trybunału z dnia 25 października 2007 r. — Bart Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Awans — Postępowanie w sprawie awansowania za rok 2003 — Decyzja zawierająca ostateczne sprawozdanie — Decyzja o awansowaniu innego urzędnika do grupy zaszerogowania tłumaczy-weryfikatorów — Żądanie naprawienia szkody — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)	18
2008/C 22/36	Sprawa C-242/07 P: Postanowienie Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r. — Królestwo Belgii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Termin do wniesienia skargi — Artykuł 43 ust. 6 regulaminu Sądu — Złożenie po terminie oryginału skargi — Niedopuszczalność — Pojęcie usprawiedliwionego błędu — Pojęcie nieprzewidywalnych okoliczności)	19
2008/C 22/37	Sprawa C-502/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 27 września 2006 r. w sprawie T-440/05, Carlos Correia de Matos przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 13 grudnia 2006 r. przez Carlosa Correię de Matos	19
2008/C 22/38	Sprawa C-440/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 11 lipca 2007 r. w sprawie T-351/03 Schneider Electric SA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 września 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich	19
2008/C 22/39	Sprawa C-443/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 11 lipca 2007 r. w sprawie T-58/05, Clara Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 28 września 2007 r. przez Clarę Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Evę Gerhards, Ionę M. S. Hamilton, Raymonda Hilla, Jeana Huby'ego, Patryckę Kleina, Domenico Lombardiego, Thomasa Millara, Miltiadisa Moraitisa, Ansa Norman Palmer, Nicolę Robinson, François-Xaviera Rouxela, Martę Silva Mendes, Petera van den Hul, Fritza Von Nordheim Nielsena, Michaëla Zouridakisa	20
2008/C 22/40	Sprawa C-471/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 października 2007 r. — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA przeciwko państwu belgijskiemu — Interwient: Sanofi-Aventis Belgium SA	21
2008/C 22/41	Sprawa C-472/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 października 2007 r. — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA przeciwko państwu belgijskiemu	22
2008/C 22/42	Sprawa C-473/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 25 października 2007 r. — Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables — Interwient: Association France Nature Environnement	22
2008/C 22/43	Sprawa C-475/07: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska	23
2008/C 22/44	Sprawa C-476/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy) w dniu 29 października 2007 r. — M.C.O. Congres przeciwko suxess GmbH	23
2008/C 22/45	Sprawa C-478/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 25 października 2007 r. — Budejovický Budvar narodní podnik przeciwko Rudolf Ammersin GmbH	24

2008/C 22/46	Sprawa C-485/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 5 listopada 2007 r. — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen przeciwko H. Akdas i in.	24
2008/C 22/47	Sprawa C-486/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 5 listopada 2007 r. — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) przeciwko Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl	25
2008/C 22/48	Sprawa C-489/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Lahr (Niemcy) w dniu 5 listopada 2007 r. — Pia Messner przeciwko Stefanowi Krügerowi, SFK Laptophandel	25
2008/C 22/49	Sprawa C-491/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht für Strafsachen Wien (Austria) w dniu 31 października 2007 r. — Postępowanie karne prowadzone przez Staatsanwaltschaft Wien przeciwko Vladimirowi Turanskiemu	26
2008/C 22/50	Sprawa C-492/07: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/ Rzeczpospolita Polska	26
2008/C 22/51	Sprawa C-495/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat (Austria) w dniu 14 listopada 2007 r. — Silberquelle GmbH przeciwko Maselli-Strickmode GmbH	26
2008/C 22/52	Sprawa C-497/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-140/06 Philip Morris Products SA przeciwko OHIM, wniesione w dniu 16 listopada 2007 r. przez Philip Morris Products SA	27
2008/C 22/53	Sprawa C-498/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-363/04 Koipe Corporación, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 16 listopada 2007 r. przez Aceites del Sur-Coosur, SA	27
2008/C 22/54	Sprawa C-499/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge w dniu 16 listopada 2007 r. — S.A. Beleggen, Risicokapitaal, Beheer przeciwko État belge	29
2008/C 22/55	Sprawa C-502/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 16 listopada 2007 r. — K-1 Sp. z o.o. w Toruniu/ Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy	30
2008/C 22/56	Sprawa C-504/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 19 listopada 2007 r. — Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) i in. przeciwko radzie ministrów i in.	31
2008/C 22/57	Sprawa C-508/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05 Cain Cellars, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 listopada 2007 r. przez Cain Cellars, Inc.	32
2008/C 22/58	Sprawa C-510/07: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	32
2008/C 22/59	Sprawa C-511/07: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	33
2008/C 22/60	Sprawa C-515/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy) w dniu 22 listopada 2007 r. — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie przeciwko Staatssecretaris van Financiën	33

2008/C 22/61	Sprawa C-517/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 listopada 2007 r. — Afton Chemical Limited przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs 34	34
2008/C 22/62	Sprawa C-520/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 22 listopada 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich 34	34
2008/C 22/63	Sprawa C-523/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 23 listopada 2007 r. — A 35	35
2008/C 22/64	Sprawa C-527/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 listopada 2007 r. — The Queen na wniosek Generics (UK) LTD przeciwko Licensing Authority (działającemu poprzez Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency) 36	36
2008/C 22/65	Sprawa C-528/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielka izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 29 listopada 2007 r. przez Association de la presse internationale ASBL (API) 36	36
2008/C 22/66	Sprawa C-532/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielka izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 29 listopada 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich 37	37
2008/C 22/67	Sprawa C-541/07: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej 38	38
2008/C 22/68	Sprawa C-548/07: Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej 38	38
2008/C 22/69	Sprawa C-20/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii 39	39
2008/C 22/70	Sprawa C-145/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji 39	39
2008/C 22/71	Sprawa C-223/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji 39	39

Sąd Pierwszej Instancji

2008/C 22/72	Sprawa T-307/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — Pagliacci przeciwko Komisji (Urzednicy — Otwarty konkurs — Niewpisanie na listę rezerw — Naruszenie ogłoszenia o konkursie — Wymagane dyplomy i doświadczenie zawodowe) 40	40
2008/C 22/73	Sprawa T-66/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 grudnia 2007 r. — Sack przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzednicy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dodatek funkcyjny — Funkcja „szefa wydziału” — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia — Służba językowa) 40	40
2008/C 22/74	Sprawa T-86/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — K & L Ruppert Stiftung przeciwko OHIM — Lopes de Almeida Cunha i in. (CORPO livre) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego CORPO LIVRE — Międzynarodowe i krajowe słowne znaki towarowe LIVRE — Dowód używania wcześniejszych znaków towarowych przedstawiony po terminie) 40	40

2008/C 22/75	Sprawy połączone T-101/05 i T-111/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — BASF i UCB przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki w sektorze witamin — Chlorek cholinowy (witamina B 4) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Grzywny — Skutek odstrasza-jący — Powrót do naruszenia — Współpraca podczas postępowania administracyjnego — Jednolite i ciągłe naruszenie) 41	41
2008/C 22/76	Sprawa T-112/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — Akzo Nobel i in. prze- ciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki w sektorze witamin — Chlorek cholinowy (witamina B 4) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Przepisanie naruszenia) 41	41
2008/C 22/77	Sprawa T-113/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Angelidis przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie na stanowisko w grupie zaszerogowania A2 — Odrzucenie kandydatury — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie) 42	42
2008/C 22/78	Sprawa T-308/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji (Fundusze strukturalne — Współfinansowanie — Rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i 448/2004 — Warunki zakwalifikowania do wsparcia zaliczek wypłacanych przez instytucje krajowe w ramach systemów pomocy państwa lub w związku z przyznaniem pomocy — Dowód wykorzystania pomocy przez beneficjentów ostatecznych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny) 42	42
2008/C 22/79	Sprawa T-10/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 grudnia 2007 r. — Portela & Companhia przeciwko OHIM — Torrens Cuadrado i Gilbert Sanz (Biał) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępo- wanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Biał — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BIAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Praw- dopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Dowód istnienia wcześniejszego znaku towarowego — Współistnienie wcześniejszych znaków towaro- wych — Zarzut zmieniający przedmiot sporu — Dowody przedstawione po raz pierwszy w postępo- waniu przed Sądem — Koszty poniesione w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów) 43	43
2008/C 22/80	Sprawy połączone T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — Irlandia i in. przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Dyrektywa 92/81/EWG — Podatek akcyzowy od olejów mineralnych — Oleje mineralne wykorzystywane jako paliwo do produkcji tlenku glinu — Zwolnienie przyznane przez władze francuskie, irlandzkie i włoskie — Pomoc nowa — Pomoc istniejąca — Obowiązek uzasadnienia — Stwierdzenie z urzędu) 43	43
2008/C 22/81	Sprawa T-117/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — DeTeMedien Deutsche przeciwko OHIM (suchen.de) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego suchen.de — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odró- żniającego — Nazwa domeny — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94) 44	44
2008/C 22/82	Sprawa T-134/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Xentral przeciwko OHIM — Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PAGESJAUNES.COM — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy LES PAGES JAUNES — Nazwa domeny „pagesjaunes.com” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) 44	44
2008/C 22/83	Sprawa T-242/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Cabrera Sánchez prze- ciwko OHIM — Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego el charcutero artesano — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy El Charcutero — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobień- stwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) 45	45

2008/C 22/84	Sprawa T-326/07 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 grudnia 2007 r. — Cheminova i in. przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dyrektywa 91/414/EWG — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Brak pilnego charakteru)	45
2008/C 22/85	Sprawa T-414/07: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (przedstawienie ręki trzymającej mapę z trzema trójkątami)	45
2008/C 22/86	Sprawa T-421/07: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Deutsche Post AG przeciwko Komisja Wspólnot Europejskich	46
2008/C 22/87	Sprawa T-425/07: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (100)	46
2008/C 22/88	Sprawa T-426/07: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (300)	47
2008/C 22/89	Sprawa T-427/07: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Mirto Corporación Empresarial przeciwko OHIM — Maglificio Barbara (Mirtillino)	47
2008/C 22/90	Sprawa T-428/07: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues przeciwko Komisji	48
2008/C 22/91	Sprawa T-430/07: Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2007 r. — Bodegas Montebello przeciwko OHIM — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)	48
2008/C 22/92	Sprawa T-432/07: Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2007 r. — Francja przeciwko Komisji	49
2008/C 22/93	Sprawa T-433/07: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	49
2008/C 22/94	Sprawa T-436/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06 Giannopoulos przeciwko Radzie, wniesione w dniu 30 listopada 2007 r. przez Nikosa Giannopoulosa	50
2008/C 22/95	Sprawa T-440/07: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2007 r. — Huta Buczek przeciwko Komisji	50
2008/C 22/96	Sprawa T-271/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 grudnia 2007 r. — Microsoft przeciwko Komisji	51

Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

2008/C 22/97	Sprawa F-65/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Wandschneider przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie — Oczywisty błąd w ocenie)	52
2008/C 22/98	Sprawa F-95/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — N przeciwko Komisji (Służba publiczna — Pracownicy zatrudnieni na czas określony — Zatrudnienie — Stanowisko dyrektora administracyjnego — Kraj trzeci — Negatywna opinia służby medycznej)	52
2008/C 22/99	Sprawa F-130/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2007 r. — Soares przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Odtworzenie ścieżki kariery — Brak sprawozdania z oceny — Porównanie zasług — Wniosek na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Dopuszczalność skargi — Nowy istotny fakt)	53

2008/C 22/100	Sprawa F-28/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Wandschneider przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2004 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie — Oczywisty błąd w ocenie) 53	53
2008/C 22/101	Sprawa F-42/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Sundholm przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za rok 2004 — Cele i kryteria oceny — Odszkodowanie) 53	53
2008/C 22/102	Sprawa F-73/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Van Neyghem przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Konkurs otwarty — Ocena egzaminu pisemnego — Termin na wniesienie zażalenia — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia) 54	54
2008/C 22/103	Sprawa F-108/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Basili przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2004 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Przedstawiciele personelu — Opinia grupy ad hoc) 54	54
2008/C 22/104	Sprawa F-27/07: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Sundholm przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Nieobecność ze względów zdrowotnych — Wykonanie wyroku Sądu Pierwszej Instancji — Artykuł 233 WE) 54	54
2008/C 22/105	Sprawa F-40/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Wniosek o informację o rzeczach osobistych przesłanych z miejsca zatrudnienia do miejsca zamieszkania — Umorzenie — Wniosek o odszkodowanie w oczywisty sposób bezzasadny) 55	55
2008/C 22/106	Sprawa F-23/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 października 2007 r. — M przeciwko Europejskiej Agencji Leków (EMA) (Służba Publiczna — Urzędnicy — Niezdolność do pracy — Komisja ds. niezdolności do pracy — Odmowa powołania — Oczywista niedopuszczalność) 55	55
2008/C 22/107	Sprawa F-99/07: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2007 r. — Bernard przeciwko Europołowi 55	55
2008/C 22/108	Sprawa F-108/07: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2007 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu 56	56
2008/C 22/109	Sprawa F-124/07: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2007 r. — Behmer przeciwko Parlamentowi 56	56
2008/C 22/110	Sprawa F-126/07: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2007 r. — Van Beers przeciwko Komisji 57	57
2008/C 22/111	Sprawa F-127/07: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2007 r. — Coto Moreno przeciwko Komisji 57	57
2008/C 22/112	Sprawa F-3/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 grudnia 2007 r. — Moschonaki przeciwko Europejskiej Fundacji Poprawy Warunków Życia i Pracy (EUROFOUND) 58	58
2008/C 22/113	Sprawa F-71/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 28 listopada 2007 r. — Karatzoglu przeciwko Europejskiej Agencji Odbudowy (EAR) 58	58

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2008/C 22/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 8 z 12.1.2008.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) oraz Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04) przeciwko Comune di Milano

(Sprawy połączone C-463/04 i C-464/04) ⁽¹⁾

(Artykuł 56 WE — Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia — Sprywatyzowane przedsiębiorstwa — Przepis krajowy, zgodnie z którym statut spółki akcyjnej może przyznawać państwu lub podmiotowi publicznemu posiadającym udział kapitałowy w spółce prawo do bezpośredniego powoływania co najmniej jednego członka zarządu)

(2008/C 22/02)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) oraz Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04)

Strona pozwana: Comune di Milano**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Wykładnia art. 56 WE — Ustawa krajowa zezwalająca podmiotom publicznym na powoływanie członków zarządu lub rewidentów w sprywatyzowanych przedsiębiorstwach — Stosowanie przez jednostkę terytorialną, która zachowuje znaczny udział w sprywatyzowanym przedsiębiorstwie

Sentencja

Artykuł 56 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 2449 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym statut spółki akcyjnej może przyznawać państwu lub podmiotowi publicznemu posiadającym udział w kapitale tej spółki uprawnienie do bezpośredniego powoływania co najmniej jednego członka zarządu, które samodzielnie lub — tak jak w sprawach przed sądem krajowym — w związku z przepisem takim jak art. 4 dekretu z mocą ustawy nr 332 z dnia 31 maja 1994 r., który po zmianie został przekształcony w ustawę nr 474 z dnia 30 lipca 1994 r., w brzmieniu nadanym ustawą nr 350 z dnia 24 grudnia 2003 r., który przyznaje danemu państwu lub podmiotowi, o których mowa, prawo do uczestniczenia w wyborze na podstawie głosowania na listy członków zarządu niepowoływanych bezpośrednio przez nie, jest w stanie umożliwić temu państwu lub temu podmiotowi dysponowanie uprawnieniem kontrolnym nieproporcjonalnym do ich udziału w kapitale tej spółki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z dnia 14.10.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-280/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Obowiązek odzyskania pomocy — Brak wykonania)

(2008/C 22/03)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braglia, pełnomocnik, oraz D. Del Gaizo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Naruszenie art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji 2004/800/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie wdrożonego przez Włochy programu pomocowego dotyczącego pilnych środków w dziedzinie zatrudnienia w przedsiębiorstwach przeżywających trudności, będących przedmiotem postępowania upadłościowego i zatrudniających co najmniej 1000 osób (pomoc nr CR 62/2003, ex NN 7/2003 — Włochy) (Dz.U. L 352, str. 10) — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie środków koniecznych w celu odzyskania pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach środków koniecznych w celu odzyskania od beneficjentów pomocy, uznanej przez Komisję w decyzji 2004/800/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie wdrożonego przez Włochy programu pomocowego dotyczącego pilnych środków w dziedzinie zatrudnienia za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 2 i art. 3 tej decyzji.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 229 z 17.9.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster — Niemcy) — Columbus Container Services BVBA & Co. przeciwko Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(Sprawa C-298/05) (¹)

(Artykuły 43 WE i 56 WE — Podatek dochodowy i podatek majątkowy — Warunki opodatkowania dochodów przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Metody zwolnienia z lub zaliczenia podatku)

(2008/C 22/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Münster — Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Columbus Container Services BVBA & Co.

Strona pozwana: Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Münster — Wykładnia art. 43, 57 i 58 traktatu WE — Swoboda przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału — Dochody pośrednie mające charakter inwestycji kapitałowej w zagraniczne przedsiębiorstwo podatnika podlegającego w Niemczech nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu — Przepisy krajowe przewidujące zaliczenie podatków zapłaconych od zagranicznych dochodów na rzecz podatku krajowego, sprzecznie z przepisami konwencji zmierzającej do unikania podwójnego opodatkowania zawartej z Belgią, przewidującej stosowanie metody zwolnienia z podatku

Sentencja

Artykuły 43 WE i 56 WE powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego, zgodnie z którymi dochody rezydenta krajowego pochodzące z kapitału zainwestowanego w przedsiębiorstwie mającym siedzibę w innym państwie członkowskim nie są, pomimo istnienia konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z państwem członkowskim siedziby tego przedsiębiorstwa, zwolnione z krajowego podatku dochodowego, lecz podlegają podatkowi krajowemu, na poczet którego zaliczany jest podatek zapłacony w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-393/05) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 — Ekologiczna produkcja produktów rolnych — Prywatne podmioty kontrolujące — Wymóg posiadania zakładu lub stałej infrastruktury w państwie członkowskim świadczenia usług — Uzasadnienie — Udział w wykonywaniu władzy publicznej — Artykuł 55 WE — Ochrona konsumentów)

(2008/C 22/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE — Swobodne świadczenie usług — Wymóg posiadania zakładu lub stałej infrastruktury w Austrii stosowany wobec podmiotów kontrolujących w dziedzinie ekologicznej produkcji rolnej zatwierdzonych w innym państwie członkowskim

Sentencja

1) Wymagając od prywatnych podmiotów kontrolujących produkty rolnictwa ekologicznego, zatwierdzonych w innym państwie członkowskim, posiadania zakładu na terytorium austriackim, aby móc świadczyć tam usługi kontrolne, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 WE.

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 10 z 14.1.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-404/05) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 — Ekologiczna produkcja produktów rolnych — Prywatne podmioty kontrolujące — Wymóg posiadania zakładu lub stałej infrastruktury w państwie członkowskim świadczenia usług — Uzasadnienie — Udział w wykonywaniu władzy publicznej — Artykuł 55 WE — Ochrona konsumentów)

(2008/C 22/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE — Swobodne świadczenie usług — Wymóg

posiadania zakładu lub stałej infrastruktury w Niemczech stosowany wobec podmiotów kontrolujących w dziedzinie ekologicznej produkcji rolnej zatwierdzonych w innym państwie członkowskim

Sentencja

1) Wymagając od prywatnych podmiotów kontrolujących produkty rolnictwa ekologicznego, zatwierdzonych w innym państwie członkowskim, posiadania zakładu na terytorium niemieckim, aby móc świadczyć tam usługi kontrolne, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 WE.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 10 z 14.1.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-456/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 43 WE — Psychoterapeuci ubezpieczenia zdrowotnego — System limitów — Przepisy przejściowe zawierające odstępstwa — Proporcjonalność — Dopuszczalność)

(2008/C 22/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i S. Grünheid, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i U. Forsthoff, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE — Przepisy przejściowe w zakresie wydawania pozwoleń psychoterapeutom przewidujące dla uzyskania pozwolenia wymóg uprzedniej działalności wykonywanej w ramach krajowego systemu ubezpieczenia zdrowotnego

Sentencja

1) Zastrzegając przepisy przejściowe lub normy służące ochronie „praw nabytych”, pozwalające psychoterapeutom na uzyskanie pozwolenia lub zatwierdzenia wydawanego niezależnie od obowiązujących zasad zawierania umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, wyłącznie na rzecz psychoterapeutów, którzy wykonywali swój zawód w jednym z regionów Niemiec w ramach niemieckich kas chorych, oraz nie uwzględniając porównywalnej lub podobnej działalności zawodowej wykonywanej przez psychoterapeutów w innych państwach członkowskich, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 WE.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r.
— **Beatriz Salvador García przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-7/06 P) (¹)

(*Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”*)

(2008/C 22/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Beatriz Salvador García (przedstawiciele: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez, A. Sayagués Torres, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall, pełnomocnik, J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas i M. Canal, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba), wydanego w dniu 25 października 2005 r. w sprawie T-205/02 Salvador García przeciwko Komisji, mocą którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2002 r. odmawiającej przy-

znania dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz innych związanych z nim dodatków.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone jako bezzasadne.

2) B. Salvador García zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r.
— **Anna Herrero Romeu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-8/06 P) (¹)

(*Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”*)

(2008/C 22/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Anna Herrero Romeu (przedstawiciele: J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez, A. Sayagués Torres, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall, pełnomocnik, J. Rivas Andrés i M. Canal, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba), wydanego w dniu 25 października 2005 r. w sprawie T-298/02 Herrero Romeu przeciwko Komisji, mocą którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 10 czerwca 2002 r. odmawiającej przyznania dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz innych związanych z nim dodatków

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone jako bezzasadne.*
- 2) *A. Herrero Romeu zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r.
— Tomás Salazar Brier przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-9/06 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”)

(2008/C 22/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Tomás Salazar Brier (przedstawiciele: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez i A. Sayagués Torres, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall, pełnomocnik, J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas Andrés i M. Canal, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) wydanego w dniu 25 października 2005 r. w sprawie T-83/03 Salazar Brier przeciwko Komisji, mocą którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 24 lutego 2003 r. i wyraźnej decyzji Komisji z dnia 24 marca 2003 r. oddalających zażalenie na odmowę przyznania dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz innych związanych z nim dodatków.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone jako bezzasadne.*

- 2) *T. Salazar Brier zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2007 r.
— Rafael de Bustamante Tello przeciwko Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa C-10/06 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla innego państwa”)

(2008/C 22/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Rafael de Bustamante Tello (przedstawiciele: R. García-Gallardo, D. Domínguez Pérez i A. Sayagués Torres, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Sims i D. Canga Fano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba), wydanego w dniu 25 października 2005 r. w sprawie T-368/03 De Bustamante Tello przeciwko Radzie, mocą którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 28 lipca 2003 r. odmawiającej przyznania dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz innych związanych z nim dodatków

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone jako bezzasadne.*
- 2) *R. de Bustamante Tello zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Luigi Marcuccio przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-59/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Urzędnik — Zatrudnienie w państwie trzecim — Przeniesienie stanowiska i osoby na nie powołanej — Przestrzeganie prawa do obrony — Zakres — Ciężar dowodu)

(2008/C 22/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: L. Garofalo, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, A. Del Ferro, avvocato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do Spraw Służby Publicznej (piąta izba) z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie Marcuccio przeciwko Komisji (T-236/02), w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o przeniesieniu zatrudnienia skarżącego z przedstawicielstwa Komisji w Luandzie (Angola) do siedziby w Brukseli, a także wniosek o zasądzenie odszkodowania

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie Marcuccio przeciwko Komisji (T-236/02) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z dnia 22.4.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-119/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy 92/50/EWG odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi — Udzielenie zamówienia bez przetargu — Powierzenie świadczenia usług transportu medycznego w Toskanii)

(2008/C 22/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: pełnomocnicy X. Lewis i D. Recchia oraz adwokat M. Mollina)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: pełnomocnik I. Braguglia oraz adwokaci G. Fiengo i S. Varone)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 11, 15 i 17 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, str. 1) — Udzielenie zamówienia bez opublikowania odpowiedniego ogłoszenia o zamówieniu — Powierzenie świadczenia usług transportu medycznego w Toskanii

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, dawniej Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Sprawa C-176/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc rzekomo przyznana przez władze niemieckie dla elektrowni atomowych — Rezerwy na zamknięcie elektrowni i zagospodarowanie odpadów radioaktywnych — Niedopuszczalność skargi przed Sądem Pierwszej Instancji — Bezwzględna przeszkoda procesowa)

(2008/C 22/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH (przedstawiciele: D. Fouquet i P. Becker, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: V. Kreuzschitz, pełnomocnik), E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, dawniej Hamburgische Electricitäts-Werke AG (przedstawiciele: U. Karpenstein i D. Sellner, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie T-92/02 Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2001)3967 wersja ostateczna z dnia 11 grudnia 2001 r. stwierdzającej, że niemiecki system zwolnienia podatkowego rezerw ustanowionych przez elektrownie atomowe na zagospodarowanie odpadów radioaktywnych i ostateczne zamknięcie ich urządzeń nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE — Obowiązek wszczęcia przez Komisję postępowania kontradyktoryjnego przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w przypadku trudności w ocenie lub wątpliwości

Sentencja

- 1) Wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie T-92/02 Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Skarga wniesiona przez Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH i Stadtwerke Uelzen GmbH do Sądu Pierwszej Instancji o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2001) 3967 wersja ostateczna z dnia 11 grudnia 2001 r. stwierdzającej, że niemiecki system zwolnienia podatkowego rezerw ustanowionych przez elektrownie atomowe na całkowicie bezpieczne zagospodarowanie odpadów radioaktywnych i ostateczne zamknięcie ich urządzeń nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

- 3) Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH i Stadtwerke Uelzen GmbH zostają obciążone kosztami postępowania poniesionymi w obu instancjach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Deutsche Telekom AG przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-262/06) ⁽¹⁾

(Sektor telekomunikacji — Usługa powszechna i prawa użytkowników — Pojęcie „obowiązków”, które należy tymczasowo utrzymać w mocy — Artykuł 27 akapit pierwszy dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) i art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) — Taryfikacja świadczeń usług telefonii głosowej — Obowiązek uzyskania zezwolenia administracyjnego)

(2008/C 22/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 27 zdanie pierwsze dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) (Dz.U. L 108, str. 33) oraz art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, str. 51) — Pojęcie utrzymywanych tymczasowo w mocy przez państwa członkowskie „wymogów” — Istniejący system uzyskiwania zezwolenia na pobieranie opłat za świadczenie usług w zakresie telefonii głosowej dla użytkowników końcowych przez przedsiębiorstwo zajmujące do tej pory pozycję dominującą

Sentencja

Artykuł 27 akapit pierwszy dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) i art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) powinny być interpretowane w ten sposób, iż należy tymczasowo utrzymać w mocy ustawowy obowiązek uzyskania zezwolenia na taryfy za świadczenie usług w zakresie telefonii głosowej dla użytkowników końcowych przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą na tym rynku, taki jak obowiązek przewidziany w art. 25 ustawy o telekomunikacji (Telekommunikationsgesetz) z dnia 25 lipca 1996 r., wynikający z prawa krajowego obowiązującego przed ustanowieniem nowych ram regulacyjnych, a także stwierdzające ten obowiązek akty administracyjne.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Ursula Voß przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-300/06) (¹)

(Artykuł 141 WE — Zasada równości wynagrodzeń pracowników płci męskiej i pracowników płci żeńskiej — Urzędnicy — Uposażenie za godziny nadliczbowe — Dyskryminacja pośrednia pracowników płci żeńskiej zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy)

(2008/C 22/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ursula Voß

Strona pozwana: Land Berlin

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 141 traktatu WE — Przepisy krajowe przewidujące, zarówno w stosunku do pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy jak i zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, niższe wynagrodzenie za godziny nadliczbowe w porównaniu z wynagrodzeniem otrzymywanym za godziny przepracowane w ramach pensum — Wynagrodzenie nauczycielki zatrudnionej w niepełnym wymiarze czasu pracy, lecz świadczącej ponadto pracę w godzinach nadliczbowych, niższe od wynagrodzenia, które otrzymywałby urzędnik, gdyby taka sama liczba godzin

była przepracowana w ramach pełnego wymiaru czasu pracy — Dyskryminacja pośrednia pracowników płci żeńskiej

Sentencja

Wykładni art. 141 WE należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu dotyczącemu wynagradzania urzędników takiemu jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który, po pierwsze, definiuje godziny nadliczbowe przepracowane zarówno przez urzędników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, jak i urzędników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy jako godziny przepracowane ponad indywidualne pensum, a po drugie, ustala niższą stawkę wynagrodzenia za te godziny niż stawka za godziny przepracowane w ramach indywidualnego pensum, co skutkuje tym, że urzędnicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy otrzymują niższe wynagrodzenie od urzędników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy za godziny przepracowane ponad ich indywidualne pensum aż do wysokości liczby godzin, jakie zobowiązany jest przeprowadzić urzędnik zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach swego pensum, w przypadku gdy:

— wśród wszystkich pracowników objętych zakresem rozpatrywanego przepisu dotyczy to znacznie wyższego odsetka pracowników płci żeńskiej niż męskiej;

oraz

— nierówne traktowanie nie jest uzasadnione obiektywnymi czynnikami niezwiązanymi z jakąkolwiek dyskryminacją ze względu na płeć.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil — Hiszpania) — Alfredo Nieto Nuño przeciwko Leonci Monlleó Franquet

(Sprawa C-328/06) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 4 ust. 2 lit. d) — Znaki towarowe „powszechnie znane” w państwie członkowskim w rozumieniu art. 6 bis konwencji paryskiej — Znajomość znaku towarowego — Zasięg geograficzny)

(2008/C 22/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alfredo Nieto Nuño

Strona pozwana: Leonci Monlleó Franquet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Mercantil — Wykładnia art. 4 dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, str.1) — Pojęcie znaku „powszechnie znanego” — Znajomość i używanie, które mogą być ograniczone do określonego terytorium, takiego jak terytorium wspólnoty autonomicznej, regionu, „państwa” lub miasta, ze względu na dany towar lub daną usługę oraz na krąg odbiorców znaku towarowego

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 lit. d) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że wcześniejszy znak towarowy musi być powszechnie znany na całym terytorium państwa członkowskiego rejestracji lub na jego znacznej części.

(¹) Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-401/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Opodatkowanie — Szósta dyrektywa VAT — Świadczenie usług — Wykonawca testamentu — Miejsce wykonania świadczenia — Artykuł 9 ust.1 i 2 lit. e))

(2008/C 22/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: M. Lumma, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 9 ust. 2 lit. e) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Usługi świadczone przez wykonawców testamentu na rzecz klientów mających miejsce zamieszkania lub siedzibę poza terytorium Wspólnoty lub podatników mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Wspólnoty, lecz poza terytorium państwa usługodawcy — Miejsce świadczenia usług — Uznanie za działalność wykonawcy testamentu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, także kosztami poniesionymi przez Republikę Federalną Niemiec.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-417/06 P) (¹)

(Odwołanie — Dopuszczalność — Fundusze strukturalne — Finansowanie inicjatyw wspólnotowych — Zmiana podziału orientacyjnego — Wykonanie prawomocnego wyroku)

(2008/C 22/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braglia, pełnomocnik, D. Del Gaizo i G. Albenzio, avvocati dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. de March i L. Flynn, pełnomocnicy, A. Dal Ferro, avvocato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie T-225/04 Włochy przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2003) 3971 wersja ostateczna z dnia 26 listopada 2003 r., ustalającej podział środków na zobowiązania wynikające z inicjatyw wspólnotowych w okresie 1994-1999 pomiędzy państwa członkowskie, oraz wszelkich aktów z nią związanych lub wcześniejszych.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, także kosztami poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — C

(Sprawa C-435/06) ⁽¹⁾

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Przedmiotowy i czasowy zakres zastosowania — Pojęcie „sprawy cywilne” — Decyzja o objęciu dzieci opieką i o umieszczeniu ich poza ich rodziną — Publicznoprawny środek ochrony dziecka)

(2008/C 22/20)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: C

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 1 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. d) oraz art. 64 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, str. 1) — Przedmiotowy zakres zastosowania — Uznanie i wykonanie decyzji administracyjnej zatwierdzonej orzeczeniem sądowym o umieszczeniu dzieci poza ich rodziną — Publicznoprawne środki ochrony dziecka

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Rady nr 2116/2004 z dnia 2 grudnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że zakresem znaczeniowym pojęcia „sprawy cywilne” w rozumieniu tego przepisu objęta jest decyzja w formie jednego tylko orzeczenia o natychmiastowym objęciu dziecka opieką i umieszczeniu go poza jego rodziną w rodzinie zastępczej, jeżeli stanowi ono publicznoprawny środek ochrony dziecka.
- 2) Rozporządzenie nr 2201/2003, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 2116/2004, należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu decyzji administracyjnych o objęciu osób opieką i umieszczeniu ich

w stosownej placówce, zharmonizowane w ramach współpracy państw nordyckich, nie mogą być stosowane względem orzeczenia o objęciu dziecka opieką należącego do zakresu zastosowania tego rozporządzenia.

- 3) Z zastrzeżeniem oceny okoliczności stanu faktycznego, dla której dokonania jedynie właściwy jest sąd krajowy, rozporządzenie 2201/2003, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 2116/2004, należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie *ratione temporis* w sprawie takiej jak ta, która zawisła przed sądem krajowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Gabriele Walderdorff przeciwko Finanzamt Waldviertel

(Sprawa C-451/06) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. b) — Zwolnienie — Najem i dzierżawa nieruchomości — Dzierżawa prawa do połowu ryb)

(2008/C 22/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gabriele Walderdorff

Strona pozwana: Finanzamt Waldviertel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Wykładnia art. 13 część B lit. b) dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie od podatku VAT — Pojęcie świadczenia usług związanych z nieruchomością — Dzierżawa i odpłatna cesja prawa do połowu ryb

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że odpłatna cesja prawa do dokonywania połowów ryb, w formie umowy dzierżawy zawartej na okres dziesięciu lat, dokonana przez właściciela zbiornika wodnego, którego dotyczy przyznane uprawnienie, jak również przez uprawnionego do połowu ryb w publicznym zbiorniku wodnym nie stanowi najmu ani dzierżawy nieruchomości, jeżeli z cesją tą nie wiąże się przyznanie prawa do zajmowania danej nieruchomości i do wykluczenia wszelkich innych osób z korzystania z tego prawa.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — BVBA Van Landeghem przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-486/06) (¹)

(Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycje 8703 i 8704 — Pojazd mechaniczny typu „pickup”)

(2008/C 22/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BVBA Van Landeghem

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1) — Podpozycje 8703 i 8704 — Zaklasyfikowanie pojazdów o napędzie silnikowym typu „pickup” składających się z zamkniętej kabiny pełniącej funkcję kabiny pasażerskiej i części bagażowej nie wyższej niż 50 cm oraz posiadających luksusowe wyposażenie wnętrza pojazdu, system hamulcowy ABS i silnik benzynowy o pojemności od 4 do 8 litrów, napęd na cztery koła i luksusowe sportowe felgi

Sentencja

Takie pickupy, jakie są przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, składające się po pierwsze z zamkniętej kabiny prze-

znaczonej na przestrzeń pasażerską, w której za siedzeniem lub kanapą kierowcy znajdują się składane lub wyjmowane siedzenia z pasami bezpieczeństwa o trzech punktach mocowania, a po drugie z przestrzeni ładunkowej nie wyższej niż 50 cm, otwieranej jedynie z tyłu i nieposiadającej żadnego wyposażenia służącego do przytwierdzania ładunku, mające bardzo luksusowe wnętrze wyposażone w liczne opcje (w szczególności regulowane elektrycznie skórzane siedzenia, sterowane elektrycznie lusterka i szyby oraz sprzęt stereo z odtwarzaczem CD) i wyposażone w system hamulcowy ABS, silnik benzynowy o pojemności od 4 do 8 litrów z automatyczną skrzynią biegów o bardzo wysokim zużyciu paliwa, napęd na cztery koła oraz luksusowe (sportowe) felgi należy klasyfikować, na podstawie ich ogólnego wyglądu i ogółu cech, w pozycji 8703 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, ze zmianami wprowadzonymi przez załączniki do rozporządzeń Komisji (WE) nr 3115/94 z dnia 20 grudnia 1994 r., (WE) nr 3009/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. i (WE) nr 1734/96 z dnia 9 września 1996 r.

(¹) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-508/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/59/WE — Artykuł 11 — Gospodarowanie odpadami — Unieszkodliwianie polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli — Brak przekazania wymaganych planów i projektów)

(2008/C 22/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty (przedstawiciele: S. Camilleri i L. Farrugia, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 11 dyrektywy Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB i PCT) (Dz.U. L 243, str. 31) — Brak sporządzenia i przekazania Komisji w wyznaczonym terminie planów, projektów i syntez inwentaryzacji przewidzianych tą dyrektywą

Sentencja

- 1) Nie przekazując Komisji planów i projektów wymaganych w art. 11 dyrektywy Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB i PCT), Republika Malty uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tego art. 11 w związku z art. 54 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej.
- 2) Republika Malty zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Ferriere Nord SpA

(Sprawa C-516/06 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Decyzja Komisji — Grzywna — Wykonanie — Rozporządzenie (EWG) nr 2988/74 — Przedawnienie — Akt niekorzystny — Niedopuszczalność)

(2008/C 22/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci i F. Amato, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Ferriere Nord SpA (przedstawiciele: W. Viscardini i G. Donà, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie wniesione przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-153/04 Ferriere Nord przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji, zawartych w piśmie z dnia 5 lutego i piśmie przesłanym za pośrednictwem faksu w dniu 13 kwietnia 2004 r., dotyczących należnego salda grzywny nałożonej na Ferriere Nord SpA decyzją Komisji 89/515/EWG z dnia 2 sierpnia 1989 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 85 traktatu EWG (sprawa IV/31.533 — Metalowa siatka spawana elektrycznie)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-153/04 Ferriere Nord przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Wniesiona przez Ferriere Nord SpA skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich zawartych w piśmie z dnia 5 lutego 2004 r. i piśmie przesłanym za pośrednictwem faksu w dniu 13 kwietnia 2004 r., dotyczących należnego salda grzywny nałożonej na Ferriere Nord SpA decyzją Komisji 89/515/EWG z dnia 2 sierpnia 1989 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 85 traktatu EWG (IV/31.533 — Metalowa siatka spawana elektrycznie) jest niedopuszczalna.
- 3) Ferriere Nord SpA zostaje obciążona kosztami postępowania w obu instancjach.

(¹) Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-6/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/74/WE — Ochrona pracowników — Niewypłacalność pracodawcy)

(2008/C 22/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r., zmieniającej dyrektywę Rady 80/987/EWG sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 270, str. 10)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r., zmieniającej dyrektywę Rady 80/987/EWG sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-34/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/109/WE — Obywatele państw trzecich będący rezydentami długoterminowymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 22/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16, str. 44)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, Wielkie Księstwo

Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-57/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/86/WE — Prawo do łączenia rodzin — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 22/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, str. 12)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-67/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/24/WE — Tradycyjne ziołowe produkty lecznicze — Wspólnotowy kodeks — Brak transpozycji dyrektywy w wyznaczonym terminie)

(2008/C 22/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i R. Loosli-Surrans, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych (Dz.U. L 136, str. 85)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 tej dyrektywy.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Kerstin Sundelind Lopez przeciwko Miguelowi Enrique Lopezowi Lizazo

(Sprawa C-68/07) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie nr 2201/2003 — Artykuły 3, 6 i 7 — Właściwość sądu — Uznawanie i wykonanie orzeczeń w sprawach małżeńskich i odpowiedzialności rodzicielskiej — Właściwość w sprawach o rozwód — Pozwany obywatel państwa trzeciego mający miejsce zamieszkania w takim państwie — Krajowe przepisy o jurysdykcji przewidujące nadzwyczajną właściwość)

(2008/C 22/29)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kerstin Sundelind Lopez

Strona pozwana: Miguel Enrique Lopez Lizazo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 3, 6 i 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, str. 1) — Właściwość w sprawach o rozwód w sytuacji gdy strona pozwana ani nie ma miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego ani nie jest obywatelem państwa członkowskiego

Sentencja

Wykładni art. 6 i 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2116/2004 z dnia 2 grudnia 2004 r. w zakresie umów ze Stolicą Apostolską, należy dokonać w ten sposób, że w sprawie o rozwód, gdy pozwany nie ma zwykłego miejsca zamieszkania w jednym z państw członkowskich i nie jest obywatelem któregoś z państw członkowskich, sądy państwa członkowskiego nie mogą dla rozstrzygnięcia takiego wniosku oprzeć swej właściwości na prawie krajowym, jeżeli sądy innego państwa członkowskiego są właściwe w oparciu o art. 3 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-106/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/59/WE — Urządzenia portowe do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku — Brak opracowania i wykonania planów odbioru i zagospodarowania odpadów we wszystkich portach)

(2008/C 22/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bordes i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A. Hare, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332, str. 81)

Sentencja

- 1) *Nie opracowując i nie wykonując w wyznaczonym terminie planów odbioru i zagospodarowania odpadów we wszystkich portach Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na nią ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku.*
- 2) *Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-112/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/80/WE — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Kompensata dla ofiar przestępstw — Brak transparyzacji w przewidzianym terminie)

(2008/C 22/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i E. De Persio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: Terror. Braguglia, pełnomocnik i D. Del Gaizo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261, str. 15)

Sentencja

- 1) *Nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.*
- 2) *Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-258/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 22/32)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Kukovec i K. Nyberg, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia, w wyznaczonym terminie, przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, str. 114)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 listopada 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-263/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja — Dyrektywa 96/61/WE — Artykuł 9 ust. 4 — Artykuł 13 ust. 1 — Załącznik I — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Pojęcia „odniesienia się do najlepszych dostępnych technik” oraz „okresowego poddawania warunków pozwolenia ponownemu rozpatrzeniu”)

(2008/C 22/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja art. 9 ust 4 i art. 13 ust. 1 a także załącznika I do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. U. 257, str. 26) — Pojęcia odniesienia się do „najlepszych dostępnych technik” oraz „okresowego” poddawania warunków pozwolenia „ponownemu rozpatrzeniu”

Sentencja

- 1) Nie dokonując prawidłowej transpozycji art. 9 ust. 4 i art. 13 ust. 1 a także załącznika I do dyrektywy Rady 96/61/WE dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążyącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Postanowienie Trybunału z dnia 4 października 2007 r. — Republika Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-457/06 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność — Akt niewywołujący wiążących skutków prawnych — Środki własne Wspólnot Europejskich — Postępowanie w sprawie naruszenia — Artykuł 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Odsetki za zwłokę — Negocjowanie porozumienia dotyczącego warunkowej zapłaty — Pisma zawierające odmowę*)

(2008/C 22/34)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Republika Finlandii (przedstawiciel: E. Bygglin, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Wilms i P. Aalto, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 5 września 2006 r. w sprawie T-350/05 Finlandia przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 lipca 2005 r., w której odmówiła ona rozpoczęcia negocjacji z Republiką Finlandii dotyczących możliwości warunkowej zapłaty należności celnych dotyczących sprzętu obronnego żądanych przez Komisję w ramach postępowania o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Akty, od których może zostać wniesiona skarga

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Postanowienie Trybunału z dnia 25 października 2007 r. — Bart Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-495/06 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Awans — Postępowanie w sprawie awansowania za rok 2003 — Decyzja zawierająca ostateczne sprawozdanie — Decyzja o awansowaniu innego urzędnika do grupy zaszerogowania tłumaczy-weryfikatorów — Żądanie naprawienia szkody — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne*)

(2008/C 22/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bart Nijs (przedstawiciel: F. Rollinger, adwokat)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: T. Kennedy, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 3 października 2006 r. w sprawie T-171/05 Bart Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu oddalającego skargę wnoszącego odwołanie — w zakresie zarzutów innych niż zarzut braku uzasadnienia — której przedmiotem było po pierwsze żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zawierającej ostatecznie sprawozdanie z oceny wnoszącego odwołanie za rok 2003, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o przyznaniu wnoszącemu odwołanie punktów awansu w ramach oceny za rok 2003 i decyzji o nieawansowaniu wnoszącego odwołanie w roku 2004, a po drugie żądanie odszkodowania za poniesione szkody.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone*
- 2) *B. Nijs zostaje obciążony kosztami postępowania*

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

**Postanowienie Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r. —
Królestwo Belgii przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich**

(Sprawa C-242/07 P) ⁽¹⁾

*(Odwołanie — Termin do wniesienia skargi — Artykuł 43
ust. 6 regulaminu Sądu — Złożenie po terminie oryginału
skargi — Niedopuszczalność — Pojęcie usprawiedliwionego
błędu — Pojęcie nieprzewidywalnych okoliczności)*

(2008/C 22/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, pełnomocnik, oraz J.-P. Buyle i C. Steyaert, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Flynn i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione przeciwko postanowieniu Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie T-5/07 Belgia przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił, jako niedopuszczalną ze względu na opóźnione wniesienie, wniesioną przez stronę wnoszącą odwołanie skargę zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 18 października 2006 r., odmawiającej zwrotu kwoty uiszczony przez Królestwo Belgii jako dług główny oraz odsetki z tytułu wierzytelności Europejskiego Funduszu Socjalnego — Termin do wniesienia skargi oraz termin na przekazanie oryginału dokumentu przesłanego wcześniej faksem — Pojęcia usprawiedliwionego błędu i nieprzewidywalnych okoliczności

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego
w dniu 27 września 2006 r. w sprawie T-440/05, Carlos
Correia de Matos przeciwko Parlamentowi Europejskiemu,
wniesione w dniu 13 grudnia 2006 r. przez Carlosa Correię
de Matos**

(Sprawa C-502/06 P)

(2008/C 22/37)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlos Correia de Matos

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2007 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego
w dniu 11 lipca 2007 r. w sprawie T-351/03 Schneider
Electric SA przeciwko Komisji, wniesione w dniu
24 września 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-440/07 P)

(2008/C 22/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Petite i F. Arbault, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Schneider Electric S.A., Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w dniu 11 lipca 2007 r. w sprawie T-351/03 Schneider Electric S.A. przeciwko Komisji,
- obciążenie Schneider Electric S.A. w całości kosztami poniesionymi przez Komisję.

Zarzuty i główne argumenty

Przypominając na wstępie, że odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty jest uzależniona od spełnienia łącznie trzech przesłanek, to jest odpowiednio musi istnieć naruszenie obowiązku, rzeczywista i pewna szkoda oraz bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy naruszeniem obowiązku a szkodą, skarżąca podnosi siedem zarzutów na poparcie swojego odwołania.

W pierwszym zarzucie Komisja podnosi, że stwierdzając z jednej strony, że w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów z dnia 3 sierpnia 2001 r. „nie” wysunęła ona zarzutu powiązania pozycji Schneider i Legrand a z drugiej strony, że takie sformułowanie nie sprawiło „żadnej szczególnej trudności”, Sąd nie uwzględnił powagi rzeczy osądzonej, dokonał nieprawdziwych ustaleń faktycznych, wypaczył dowody przedłożone mu do oceny i nie spełnił obowiązku uzasadnienia wyroków.

W drugim zarzucie Komisja podnosi, że Sąd dokonał błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych, popełnił błąd co do prawa i nie spełnił ciężącego na nim obowiązku uzasadnienia orzekając, że błąd proceduralny stwierdzony w wyroku z dnia 22 października 2002 r. w sprawie T-310/01 Schneider Electric przeciwko Komisji stanowi „wystarczająco istotne” naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom.

W trzecim zarzucie Komisja podnosi, że Sąd dokonał błędnych ustaleń faktycznych, wypaczył dowody i dokonał błędnej kwalifikacji faktów oraz popełnił błąd co do prawa orzekając, że występuje „wystarczająco bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy” pomiędzy naruszeniem a drugim elementem określonej szkody, to jest przedwczesnym zakończeniem negocjacji Schneider z Wendel-KKR na temat ceny sprzedaży Legrand S.A.

W czwartym zarzucie Komisja podnosi, że Sąd naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia z powodu sprzeczności uzasadnienia, którym dotknięte jest jego rozumowanie w zakresie związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy naruszeniem a poszczególnymi elementami szkody, które zostały określone.

W piątym zarzucie Komisja podnosi, że Sąd dokonał nieprawidłowych ustaleń faktycznych, wypaczył dowody i popełnił błąd co do prawa nie stwierdzając, że Schneider przyczyniła się w całości do drugiego elementu szkody. To przedsiębiorstwo wielokrotnie nie dochowało obowiązku staranności w rozsądnych granicach w celu uniknięcia szkody lub ograniczenia jej rozmiaru, w szczególności nie wnosząc wniosku o zastosowanie środków tymczasowych wobec obowiązku sprzedaży Legrand, który jego zdaniem dotyczył go i decydując się na sprzedaż tego przedsiębiorstwa w okresie, w którym nie było ono jednak poddane takiemu obowiązkowi.

W szóstym zarzucie Komisja podnosi, że Sąd orzekł *ultra petita*, naruszył przepisy regulujące ciężar dowodu i naruszył prawo do obrony określając element szkody, który nie był podniesiony przez skarżące przedsiębiorstwo.

Wreszcie w siódmym i ostatnim zarzucie Komisja podniosła, że Sąd popełnił błąd co do prawa przyznając Schneider odsetki wyrównawcze począwszy od wystąpienia drugiego elementu szkody w dniu 10 grudnia 2002 r.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 11 lipca 2007 r. w sprawie T-58/05, Clara Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 28 września 2007 r. przez Clarę Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Evę Gerhards, Ionę M. S. Hamilton, Raymonda Hilla, Jeana Huby’ego, Patricka Kleina, Domenico Lombardiego, Thomasa Millara, Miltiadisa Moraitisa, Ansa Norman Palmer, Nicolę Robinson, François-Xaviera Rouxela, Martę Silva Mendes, Petera van den Hul, Fritza Von Nordheim Nielsena, Michaëla Zouridakisa

(Sprawa C-443/07 P)

(2008/C 22/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis (przedstawiciele: Vandersanden i L. Levi, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie T-58/05
- w konsekwencji uwzględnienie żądań skarżących przedstawionych w pierwszej instancji, i tak
  - stwierdzenie nieważności zakwalifikowania skarżących do grupy zaszeregowania określonej w dotyczących ich decyzjach o zatrudnieniu, w zakresie, w jakim zakwalifikowanie to zostało dokonane na podstawie art. 12 ust. 3 załącznika XIII nowego regulaminu pracowniczego;
  - przywrócenie skarżących na odpowiedni szczebel kariery (włącznie z oceną ich doświadczenia zawodowego w ramach odpowiednio skorygowanej grupy zaszeregowania, ich prawami do przeniesienia na wyższy stopień oraz uprawnieniami emerytalnymi) poprzez przyznanie im grup zaszeregowania w ramach których mieli zostać zatrudnieni zgodnie z ogłoszeniem o konkursie w następstwie, którego zostali oni umieszczeni na liście rezerw dla późniejszego naboru, bądź do grupy zaszeregowania figurującej w ogłoszeniu o konkursie, bądź też grupy będącej jej odpowiednikiem zgodnie z klasyfikacją nowego regulaminu pracowniczego (oraz odpowiedniego stopnia zgodnie z regulami mającymi zastosowanie przed dniem 1 maja 2004 r.) od momentu wydania decyzji o ich powołaniu;

- zasądzenie na rzecz skarżących odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny, od całości kwot stanowiących różnicę pomiędzy wynagrodzeniem odpowiadającym ich grupie zaszeregowania figurującej w decyzji o zatrudnieniu a kwalifikacją, do której mieli prawo — do dnia wydania decyzji w przedmiocie prawidłowego zakwalifikowania do grupy zaszeregowania;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na wstępie wnoszący odwołanie podnoszą, że w zaskarżonym wyroku Sąd sąd potraktował skarżących w sposób całościowy, nie uwzględniając konkretnej sytuacji każdego z nich, a także oparł się na tezie — z którą się nie zgadzają — że zgodność z prawem przypisania ich do grupy zaszeregowania może podlegać ocenie dopiero od dnia ich powołania. Następnie wnoszący odwołanie podnoszą dwa zarzuty na jego poparcie.

W pierwszym z nich zarzucają Sądowi, że błędnie ustalił zgodność z prawem art. 12 ust. 3 załącznika XIII regulaminu pracowniczego. W tej kwestii wskazują po pierwsze na naruszenie przez Sąd art. 10 poprzedniego regulaminu pracowniczego poprzez uznanie dokonanej zmiany grup zaszeregowania za „powierzchowne” uporządkowanie przepisów przejściowych prowadzących do nowej struktury ścieżki kariery zawodowej, co miało uzasadniać brak nowych konsultacji z komitetem regulaminowym, podczas gdy konsekwencje, zwłaszcza finansowe, tej zmiany grup zaszeregowania dla zainteresowanych osób są znaczące i stanowią ważne uzasadnienie dla przeprowadzenia konsultacji z tym komitetem.

Po drugie, na poparcie tego samego zarzutu, wnoszący odwołanie podnoszą naruszenie zasady ochrony praw nabytych. Ich zdaniem, przeciwnie niż orzekł Sąd, zasadniczą kwestią jest tu nie istnienie prawa nabytego do powołania, lecz prawa nabytego do zaszeregowania w razie powołania. Tak więc, o ile poza sporem pozostaje, że ogłoszenie o konkursie i wpisanie na listę odpowiednich kandydatów nie tworzy prawa do zatrudnienia, to jednak to ogłoszenie i wpisanie powodują ich zdaniem powstanie, po stronie uczestników konkursu i a fortiori osób umieszczonych na liście laureatów, prawa do tego, by być traktowanym zgodnie z ogłoszeniem o konkursie. Prawo to stanowi ich zdaniem świadczenie wzajemne za zobowiązanie się wobec organu powołującego do przestrzegania zakreślonych przezeń w ogłoszeniu o konkursie ram, które odpowiadają wymogom związanym ze stanowiskami, które powinny zostać obsadzone w interesie służby.

Po trzecie wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania poprzez wprowadzenie rozróżnienia między laureatami konkursu powołanymi przed 1 maja 2004 i tymi, którzy zostali powołani po tym dniu, ponieważ w każdym razie hipotetyczność powołania nie ma wpływu na ich prawo do powołania się — przy rzeczywistym zatrudnieniu —

na kryteria zaszeregowania ustalone w ogłoszeniu o konkursie i tym samym mające zastosowanie do zatrudnienia wszystkich laureatów tego konkursu. Ponadto w ich opinii sąd nie przeprowadził analizy ewentualnego uzasadnienia wprowadzonej różnicy w traktowaniu tych dwóch kategorii urzędników.

Po czwarte wnoszący odwołanie podnoszą naruszenie przez Sąd zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz przeinaczenie dowodów. Uważają, że dokumenty przedłożone temu sądowi zawierają liczne dowody na poparcie twierdzenia, że rzeczywiście uzyskali oni dokładne zapewnienia dotyczące ich zatrudnienia w grupie zaszeregowania wskazanej w ogłoszeniu o konkursie.

Po piąte i po szóste wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi, że naruszył art. 5, 7 i 31 regulaminu pracowniczego oraz że w tej kwestii uchybił obowiązkowi uzasadnienia ciążącemu na sądzie wspólnotowym.

W drugim zarzucie wnoszący odwołanie zaskarżają wyrok, ponieważ oddalono nim skargi na decyzje dotyczące ich powołania na tej podstawie, że o ile strona pozwana uchybiła obowiązkowi uprzedniej informacji, to brak ten nie mógł sam w sobie spowodować niezgodności z prawem zaskarżonych decyzji. W tej kwestii powołują się na łączne naruszenie zasad dobrej administracji, staranności, przejrzystości, ochrony uzasadnionych oczekiwań, dobrej wiary, równości traktowania i równoważności stanowiska i grupy zaszeregowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 października 2007 r. — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA przeciwko państwu belgijskiemu — Interwient: Sanofi-Aventis Belgium SA

(Sprawa C-471/07)

(2008/C 22/40)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA

Strona pozwana: państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych o którym mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych⁽¹⁾ należy rozumieć jako oznaczające tylko badanie utrzymania kontroli nad wydatkami na zdrowie publiczne, czy też obejmuje ono również warunki makroekonomiczne sektora przemysłu farmaceutycznego, którego produkty mogą być poddane ogólnemu zamrożeniu cen?
- 2) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 wymienionej powyżej dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. może być oparte na ogólnej przesłance lub przesłankach, takiej jak na przykład zapewnienie równowagi w sektorze opieki zdrowotnej, czy też musi ono zostać oparte na bardziej precyzyjnych kryteriach?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 października 2007 r. — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-472/07)

(2008/C 22/41)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA

Strona pozwana: państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze względu na fakt, że termin transpozycji dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (89/105/EWG)⁽¹⁾ upłynął w dniu 31 grudnia 1989 r., art. 4

ust. 1 tej dyrektywy należy uznać za bezpośrednio stosowany w wewnętrznych porządkach prawnych państw członkowskich?

- 2) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. można interpretować w ten sposób, że wznowienie na rok, po trwającej 18 miesięcy przerwie, ogólnego zamrożenia cen refundowanych produktów leczniczych, które trwało 8 lat, zwalnia państwo członkowskie z przeprowadzenia, przy okazji wspomnianego wznowienia, badania warunków makroekonomicznych, na które to zamrożenie ma wpływ?
- 3) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 wymienionej powyżej dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. należy rozumieć jako oznaczające tylko badanie utrzymywania kontroli nad wydatkami na zdrowie publiczne, czy też obejmuje ono również warunki makroekonomiczne sektora przemysłu farmaceutycznego, którego produkty mogą być poddane ogólnemu zamrożeniu cen?
- 4) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 wymienionej powyżej dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. może być oparte na ogólnej przesłance lub przesłankach, takiej jak na przykład zapewnienie równowagi w sektorze opieki zdrowotnej, czy też musi ono zostać oparte na bardziej precyzyjnych kryteriach?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'Etat (Francja) w dniu 25 października 2007 r. — Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables — Interwenient: Association France Nature Environnement

(Sprawa C-473/07)

(2008/C 22/42)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'Etat (Francja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA.

Strona pozwana: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Pytania prejudycjalne

Czy punkt 6.6 lit. a) załącznika I do dyrektywy Rady nr 96/61/WE⁽¹⁾, który mówi o instalacjach do intensywnej hodowli drobiu, wyposażonych w więcej niż 40 000 miejsc dla drobiu, należy interpretować:

- 1) jako obejmujący swym zakresem stosowania przepiórki, kuropatwy i gołębie,
- 2) w przypadku odpowiedzi twierdzącej, jako zezwalający na uregulowanie, które prowadzi do obliczania progów, od których wymagane są pozwolenia, w oparciu o system „równoważników zwierzęcych”, który polega na ważeniu liczby zwierząt na jedno miejsce w zależności od gatunku, po to by uwzględnić ilość azotu faktycznie wydzielaną przez różne gatunki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady nr 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. 257, str. 26).

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-475/07)

(2008/C 22/43)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: W. Mölls i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

— stwierdzenie, że poprzez brak dostosowania do 1 stycznia 2006 r. swojego systemu opodatkowania energii elektrycznej do wymogów art. 21 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/96/WE⁽¹⁾ w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wspomnianej dyrektywy,

— obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Okres przejściowy przyznany Rzeczpospolitej Polskiej na implementację dyrektywy upłynął dnia 1 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 3.10.2003., str. 51-70.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy) w dniu 29 października 2007 r. — M.C.O. Congres przeciwko suxess GmbH

(Sprawa C-476/07)

(2008/C 22/44)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M.C.O. Congres

Strona pozwana: suxess GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 9 ust. 2 lit. e) szóstej dyrektywy 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych⁽¹⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą z dnia 22 października 1999 r. (Dz.U. L 277, str. 34) należy interpretować w ten sposób, że jeśli usługi pomocnicze związane z usługami w zakresie działalności sportowej i kulturalnej zgodnie z art. 259 A 4a Code Général des Impôts (kodeksu podatkowego) są świadczone w takiej formie, iż odbiorcy usługi przysługuje prawo umieszczania reklam na powierzchniach reklamowych, w pomieszczeniach, w których odbywają się imprezy oraz na koszulkach, są to usługi reklamowe w rozumieniu art. 9 ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r., z takim skutkiem, iż usługi te uważane są za świadczone w miejscu, w którym odbiorca rzeczonych usług ma siedzibę prowadzonej działalności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 25 października 2007 r. — Budejovicky Budvar narodni podnik przeciwko Rudolf Ammersin GmbH

(Sprawa C-478/07)

(2008/C 22/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Budejovicky Budvar narodni podnik

Strona pozwana: Rudolf Ammersin GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w swym wyroku z dnia 18 listopada 2003 r. w sprawie C-216/01, mającej za przedmiot zgodność z art. 28 WE ochrony nazwy jako oznaczenia geograficznego, która w kraju pochodzenia nie stanowi nazwy miejsca ani obszaru, ustanowił wymogi, zgodnie z którymi taka nazwa

- zgodnie z okolicznościami faktycznymi i
- przeważającym w Republice Czeskiej odbiorem tej nazwy, określa obszar lub miejsce w kraju pochodzenia;
- a jej ochrona musi być uzasadniona z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 30 WE.

Czy wymogi te oznaczają, że

- 1.1 nazwa jako taka musi pełnić funkcję konkretnego geograficznego wskazania określonego miejsca lub określonego obszaru, czy też wystarczy, że ta nazwa, w związku z określonym za jej pomocą produktem, wskazuje konsumentowi, iż określony za jej pomocą produkt pochodzi z określonego miejsca lub z określonego obszaru w kraju pochodzenia;
  - 1.2 te trzy przesłanki muszą zostać przeanalizowane oddzielnie i spełnione kumulatywnie;
  - 1.3 w celu ustalenia, jaki jest odbiór nazwy w kraju pochodzenia należy przeprowadzić wśród konsumentów ankietę, a jeśli tak że wymagany jest niski, średni lub wysoki stopień popularności nazwy i jej kojarzenia;
  - 1.4 nazwa jest rzeczywiście używana jako oznaczenie geograficzne przez więcej niż jedno przedsiębiorstwo w kraju pochodzenia i używanie jej jako znaku towarowego przez tylko jedno przedsiębiorstwo jest sprzeczne z jej ochroną?
- 2) Czy okoliczność, że nazwa nie została zgłoszona lub nie złożono wniosku o jej rejestrację w terminie sześciu miesięcy, ustanowionym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 918/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r., wprowadzającym

przejściowe uzgodnienia w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji ⁽¹⁾, ani też w inny sposób, przewidziany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾, skutkuje tym, że ochrona istniejąca na szczeblu krajowym, a w każdym razie rozszerzona na inne państwo członkowskie na podstawie umowy dwustronnej, jest nieskuteczna, jeśli zgodnie z prawem kraju pochodzenia chodzi tu o nazwę będącą kwalifikowanym oznaczeniem geograficznym?

3) Czy okoliczność, że w kontekście zawarcia między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a nowym państwem członkowskim umowy akcesyjnej, to nowe państwo członkowskie skorzystało z ochrony szeregu kwalifikowanych oznaczeń geograficznych środków spożywczych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 510/2006, skutkuje tym, że ochrona innej nazwy tego samego produktu, ustanowiona na szczeblu krajowym, a w każdym razie rozszerzona na inne państwo członkowskie na podstawie umowy dwustronnej, nie może już zostać utrzymana w mocy, a rozporządzenie (WE) nr 510/2006 ma w tym zakresie skutek wyłączający?

⁽¹⁾ Dz.U. L 163, str. 88.

⁽²⁾ Dz.U. L 93, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 5 listopada 2007 r. — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen przeciwko H. Akdas i in.

(Sprawa C-485/07)

(2008/C 22/46)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Strona pozwana: H. Akdas i in.

Pytania prejudycjalne

1) Czy biorąc pod uwagę brzmienie art. 6 ust. 1 decyzji nr 3/80 ⁽¹⁾ oraz cel i charakter decyzji nr 3/80 oraz układu stowarzyszeniowego ⁽²⁾ art. 6 ust.1 decyzji nr 3/80 ustanawia jasne i jednoznaczne zobowiązanie, którego wypełnienie lub skutki nie są zależne od przyjęcia innego aktu prawnego, tak że przepis ten może mieć skutek bezpośredni?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

2.1 Czy na potrzeby stosowania art. 6 ust. 1 decyzji nr 3/80 uwzględnienia w jakikolwiek sposób wymagają zmiany wprowadzone do rozporządzenia nr 1408/71 ⁽³⁾, które po dniu 19 września 1980 r. zostały dodane w odniesieniu do specjalnych świadczeń nieskładkowych?

2.2 Czy w tym kontekście znaczenie ma art. 59 protokołu dodatkowego ⁽⁴⁾ do układu stowarzyszeniowego?

3) Czy art. 9 układu stowarzyszeniowego należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu ustawowego uregulowania państwa członkowskiego, takiego jak art. 4a niderlandzkiej TW, które prowadzi do pośredniego odmiennego traktowania ze względu na przynależność państwową,

— po pierwsze ponieważ do świadczenia dodatkowego nie jest (już) uprawniona znacznie większa liczba osób mających obywatelstwo inne niż niderlandzkie nie zamieszkująca już na terytorium Niderlandów, wśród nich duża grupa obywateli tureckich, aniżeli osób mających obywatelstwo niderlandzkie;

— i po drugie ponieważ uregulowanie to znosi świadczenia dodatkowe na rzecz obywateli tureckich, zamieszkujących w Turcji, ze skutkiem od dnia 1 lipca 2003 r., podczas gdy w stosunku do osób mających obywatelstwo państwa członkowskiego UE bądź państwa trzeciego, o ile zamieszkują one na terytorium UE, świadczenia dodatkowe są znoszone (stopniowo), dopiero począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r.?

⁽¹⁾ Decyzja Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin (Dz.U. 1983, C 110, str. 60).

⁽²⁾ Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisany w Ankarze w dniu 12 września 1963 r. i zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. (Dz.U. 1964, 217, str. 3685).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2).

⁽⁴⁾ Protokół dodatkowy podpisany w Brukseli w dniu 23 listopada 1970 r. i zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 193, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 5 listopada 2007 r. — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) przeciwko Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

(Sprawa C-486/07)

(2008/C 22/47)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Strona pozwana: Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

Pytania prejudycjalne

„czy na podstawie obowiązujących w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych sprawy (1994-1995) rozporządzeń EWG dotyczących sprzedaży zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych, redukcje cen przewidziane w razie wyższego stopnia wilgotności od przyjętego dla przeciętnej jakości, mają również zastosowanie do sprzedaży kukurydzy”

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Lahr (Niemcy) w dniu 5 listopada 2007 r. — Pia Messner przeciwko Stefanowi Krügerowi, SFK Laptopphandel

(Sprawa C-489/07)

(2008/C 22/48)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Lahr

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pia Messner

Strona pozwana: Stefan Krüger, SFK Laptopphandel

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 ust. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość w związku z ust. 1 zdanie drugie tego samego artykułu należy dokonywać w ten sposób⁽¹⁾, że w sprzeczności z nim stoi przepis prawa krajowego, który, w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy w wyznaczonym na to terminie, uprawnia sprzedawcę do żądania odszkodowania za używanie dostarczonego produktu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 144, str. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht für Strafsachen Wien (Austria) w dniu 31 października 2007 r. — Postępowanie karne prowadzone przez Staatsanwaltschaft Wien przeciwko Vladimirowi Turanskiemu

(Sprawa C-491/07)

(2008/C 22/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht für Strafsachen Wien (Austria)

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Vladimir Turansky

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni ustanowionej w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej⁽¹⁾ w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen zakazu powtórnego karania należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie prowadzeniu przeciwko oskarżonemu postępowania karnego w Republice Austrii w sytuacji, gdy zaprzestano prowadzenia wszczętego w Republice Słowackiej, już po przystąpieniu tego kraju do Unii Europejskiej, przeciwko niemu z tytułu tych samych czynów postępowania karnego, a zaprzestanie to nastąpiło wskutek prawomocnego zakończenia postępowania przez organy policji, po zbadaniu przez nie istoty sprawy i odstąpieniu od wymierzenia kary?

⁽¹⁾ Dz.U. L 239, str. 19.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-492/07)

(2008/C 22/50)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Nijenhuis i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że nie zapewniając właściwego włączenia do prawa krajowego dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) a w szczególności art. 2 lit. k) w odniesieniu do definicji abonenta Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wspomnianej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 30 kwietnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat (Austria) w dniu 14 listopada 2007 r. — Silberquelle GmbH przeciwko Maselli-Strickmode GmbH

(Sprawa C-495/07)

(2008/C 22/51)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Patent- und Markensenat (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Silberquelle GmbH

Strona pozwana: Maselli-Strickmode GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 10 ust. 1 i art. 12 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znak towarowy jest rzeczywiście używany, jeżeli jest on wykorzystywany dla towarów (w tym przypadku napojów bezalkoholowych), które właściciel znaku oferuje nabywcom innych sprzedawanych przez niego towarów (w tym przypadku tekstyliów) nieodpłatnie przy zawarciu umowy sprzedaży?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-140/06 Philip Morris Products SA przeciwko OHIM, wniesione w dniu 16 listopada 2007 r. przez Philip Morris Products SA

(Sprawa C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philip Morris Products SA (przedstawiciele: adwokaci T. van Innis i C.S. Moreau)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 4 i 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾. W tym zakresie zarzuca on Sądowi, po pierwsze, że oparł swą ocenę na założeniu niekorzystnym dla kategorii znaków towarowych, do których należy zgłoszony znak towarowy. Orzekając bowiem, że konsumenci nie mają w zwyczaju domyślać się pochodzenia towarów wedle ich kształtu lub kształtu ich opakowania, Sąd dokonał stwierdzenia o charakterze faktycznym, które jest pozbawione jakichkolwiek podstaw naukowych i wypacza sposób postrzegania przez ludzi oznaczeń ogólnie — i kształtów w szczególności.

Po drugie wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi, że przeprowadził błędną analizę prawną sposobu postrzegania znaku towaro-

wego przez zainteresowany krąg odbiorców. Błąd ten polega w pierwszym rzędzie na tym, że Sąd odniósł się do używania znaku towarowego wyłącznie w formie jego inkorporacji do paczki papierosów, mimo że kształt opakowania określonego towaru może zostać przedstawiony odbiorcom na wiele różnych sposobów, na przykład w formie graficznego lub trójwymiarowego przedstawienia znaku towarowego w materiałach promocyjnych. Popelniony błąd w ocenie polega ponadto na tym, że Sąd ograniczył pojęcie znaku towarowego jedynie do części mogącej być postrzegana przez potencjalnego nabywcę na moment przed dokonaniem zakupu, podczas gdy krąg odbiorców zainteresowany danym znakiem towarowym składa się z tych wszystkich, którzy mogą się z nim zetknąć w ramach normalnego używania znaku towarowego, które znajduje wyraz zarówno podczas promocji towaru przed jego nabyciem, jak i podczas używania lub konsumpcji towaru po jego zakupie.

Wnoszący odwołanie powołuje się po trzecie i ostatnie na sprzeczność w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

⁽¹⁾ Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-363/04 Koipe Corporación, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 16 listopada 2007 r. przez Aceites del Sur-Coosur, SA

(Sprawa C-498/07 P)

(2008/C 22/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Aceites del Sur-Coosur, SA, wcześniej Aceites del Sur, SA (przedstawiciel: adwokat J.M. Otero Lastres)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie za wniesione we właściwej formie i w terminie odwołania od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-363/04 wniesionego z uwagi na naruszenie prawa wspólnotowego;
- zgodnie z art. 61 statutu Trybunału i art. 113 regulaminu — uwzględnienie odwołania i w konsekwencji uchylenie wspomnianego wyroku Sądu w całości;

- jeżeli stan sprawy na to pozwoli, wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie;
- posiłkowo — przekazanie sprawy Sądowi, żeby orzekł zgodnie z wiążącymi kryteriami określonymi przez Trybunał oraz, jeżeli Trybunał uzna to za konieczne, wskazanie, jakie są skutki nieważnej decyzji, które winny zostać uznane za ostateczne dla stron sporu, oraz obciążenie na podstawie art. 112 regulaminu strony skarżącej w pierwszej instancji i pozwanej w postępowaniu odwoławczym kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie od wyroku pierwszej izby Sądu z dnia 12 września 2007 r. zostało oparte na dwóch zarzutach przedstawionych poniżej:

1. Naruszenie art. 8 ust. 1 i 2 lit. a) ppkt i) i ii) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾

Pierwsze naruszenie prawa wspólnotowego wynikające z zaskarżonego wyroku polega na uznaniu za „pozbawioną znaczenia” kwestię określenia, które znaki towarowe CARBONELL ze wskazanych w sprzeciwie wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego LA ESPAÑOLA nr 236588 spełniają wymóg bycia „wcześniejszym” znakiem towarowym.

Gdyby art. 8 ust. 1 i 2 lit. a) ppkt i) i ii) rozporządzenia nr 40/94 został zastosowany, Sąd wykluczyłby ze znaków wskazanych w sprzeciwie należący do KOIPE wspólnotowy znak towarowy CARBONELL nr 338681, ponieważ ta rejestracja wspólnotowa nie stanowi wcześniejszego znaku towarowego w rozumieniu art. 8 ust. lit. a) ppkt i) tego rozporządzenia. Gdyby Sąd tego dokonał, jedynymi wcześniejszymi znakami towarowymi należącymi do KOIPE, które mogłyby zostać wskazane w sprzeciwie wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego LA ESPAÑOLA nr 236588 mojej mandantki, byłyby hiszpańskie rejestracje nr 994364, 1238745 i 1698613 znaku towarowego CARBONELL.

Określając w ten sposób wcześniejsze znaki towarowe, które można przeciwstawić wnioskowi o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego LA ESPAÑOLA nr 236588, mielibyśmy do czynienia ze znakami chronionymi na terytorium Hiszpanii w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. Oznaczałoby to, że kwestia istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd poprzez pomylenie wspólnotowego znaku towarowego LA ESPAÑOLA nr 236588 z wcześniejszymi znakami towarowymi wskazanymi przez KOIPE w sprzeciwie powinna zostać rozstrzygnięta wyłącznie w stosunku do odbiorców zamieszkałych na terytorium Hiszpanii, ponieważ to właśnie tam chronione są wcześniejsze znaki towarowego KOIPE, a nie w stosunku do odbiorców z całego terytorium Wspólnoty, gdyż żaden ze wcześniejszych znaków towarowych nie jest znakiem wspólnotowym.

2. Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94

Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 dotyczy, jak wiadomo, względnej podstawy odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego z uwagi na istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd przez pomylenie zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego z przynajmniej jednym wcześniejszym znakiem towarowym wskazanym w sprzeciwie. W zaskarżonym wyroku Sąd naruszył ten przepis z dwóch następujących powodów:

Część pierwsza

Skutki nieprawidłowego określenia wcześniejszych znaków towarowych, które mogą zostać przeciwstawione zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego LA ESPAÑOLA nr 236588

Pierwsze naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, na które pragniemy wskazać, ma za punkt wyjścia nieprawidłowe określenie „wcześniejszych” znaków towarowych, na które można się powołać w sprzeciwie wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, i dotyczy skutków takiego nieprawidłowego określenia przeciwstawionych wcześniejszych znaków towarowych na sposób zastosowania przez Sąd art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia w przypadku sporu stanowiącego przedmiot niniejszej postępowania.

Z całości argumentów wskazanych w pierwszej części można wnioskować, że w zaskarżonym wyroku naruszono art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ:

- za przeciwstawione wcześniejsze znaki towarowe nie uznano wyłącznie hiszpańskich znaków towarowych CARBONELL nr 994364, 1238745 i 1698613;
- z przeciwstawionych znaków nie wykluczono wyraźnie późniejszego wspólnotowego znaku towarowego CARBONELL nr 338681;
- w konsekwencji dwóch powyższych stwierdzeń nie określono prawidłowo „odbiorców na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony”; w istocie z uwagi na to, że wcześniejsze znaki towarowe są wyłącznie hiszpańskie, odbiorcy na rozpatrywanym terytorium to hiszpańscy konsumenci oliwy z oliwek;
- nawet jeżeli Sąd w niektórych fragmentach wyroku odwołał się do „hiszpańskiego rynku oliwy z oliwek”, to uwzględnił tę informację w sposób bardzo wybiórczy i ograniczony, ponieważ wziął on ją pod uwagę jedynie na potrzeby oceny charakteru odróżniającego graficznych elementów spornych oznaczeń;
- w konsekwencji Sąd nie uwzględnił tej informacji ani w celu oceny całości czynnika dotyczącego podobieństwa oznaczeń (ponieważ nie wspomniano nic o „hiszpańskim rynku oliwy z oliwek” na potrzeby oceny, na przykład, charakteru odróżniającego elementów słownych spornych oznaczeń), ani w celu wzięcia pod uwagę innych czynników, które były równie istotne w niniejszej sprawie dla orzeczenia w przedmiocie istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku rozpatrywanych spornych oznaczeń.

Część druga

Wpływ nieprawidłowego określenia przeciwstawionych znaków towarowych na wskazanie odbiorców na terytorium, na którym wcześniejszy znak jest chroniony. Błędne określenie i, co za tym idzie, błędna ocena istotnych czynników w ramach ustalenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Argumenty na uzasadnienie naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 wskazane przez nas w drugiej części opierają się na dwóch filarach czy też podstawach: po pierwsze, na całości wcześniejszych rozważań dotyczących nieprawidłowego określenia „przeciwstawionych wcześniejszych znaków towarowych” i wpływu takiego określenia na parametr „odbiorców na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony” oraz po drugie, na błędnym określeniu i, co za tym idzie, błędnej ocenie wszystkich czynników, które należało wziąć pod uwagę przy ocenie istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd przez pomylenie zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego LA ESPAÑOLA nr 236588 z przeciwstawionymi mu wcześniejszymi hiszpańskimi znakami towarowymi CARBONELL nr 994364, 1238745 i 1698613.

Argumenty, na których strona wnosząca odwołanie opiera swe stanowisko, zgodnie z którym w wyniku niewłaściwego zastosowania w zaskarżonym wyroku naruszono art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, są następujące:

- w zaskarżonym wyroku analizy spornych oznaczeń dokonano nie na podstawie kryterium „całościowej oceny” i „całościowego wrażenia”, ale na podstawie odrębnego i następującego po sobie — czyli „analitycznego” — rozpatrzenia elementów składających się na sporne złożone znaki towarowe, skutkiem czego Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i orzecznictwo, w którym dokonano wykładni tego przepisu.

Sąd nie uczynił tego, co winien był uczynić w pierwszej kolejności, czyli rozpatrzyć znaki towarowe w świetle kryterium „całościowej oceny” i „całościowego wrażenia” wywieranego przez sporne znaki. Daleki od działania w ten sposób, Sąd stosował od początku metodę analityczną i dokonywał odrębnego i następującego po sobie badania najpierw elementów figuratywnych (pkt 75-87), a następnie elementów słownych (pkt 88-93), przypisując decydujące znaczenie elementom figuratywnym i odmawiając wszelkiego — nawet minimalnego — znaczenia elementom słownym. Wprawdzie w wyroku odwołano się do kryterium całościowej oceny i całościowego wrażenia (pkt 99), jednak by działać zgodnie z prawem nie wystarczy zacytować kryterium wypracowanego w orzecznictwie — należy ponadto prawidłowo zastosować je w danej sprawie, a to nie miało miejsca w zaskarżonym wyroku. W istocie w celu oceny czynnika podobieństwa spornych oznaczeń w zaskarżonym wyroku nie zastosowano jako pierwszego i głównego kryterium całościowej oceny i całościowego wrażenia, a wprowadzono kryterium analityczne, dokonując w pierwszej kolejności rozłożenia znaków towarowych na ich dwa elementy figuratywne i słowne, i w drugiej kolejności przeprowadzając odrębną ocenę najpierw dwóch elementów figuratywnych spornych znaków towarowych a następnie elementu słownego LA ESPAÑOLA, bez odwołania się w jakikolwiek sposób do drugiego elementu słownego spornych znaków towarowych, czyli nazwiska CARBONELL.

Ponadto w zaskarżonym wyroku naruszono art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 również dlatego, że nie dokonano w nim oceny dwóch czynników istotnych w sprawie — takich jak wcześniejsze współistnienie na rynku przez długi okres czasu oraz powszechna znajomość znaku — które były wysoce istotne dla oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd przez pomylenie zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego LA ESPAÑOLA nr 236588 z przeciwstawionymi mu wcześniejszymi hiszpańskimi znakami towarowymi CARBONELL.

- Sposób postrzegania przez przeciętnego hiszpańskiego konsumenta oliwy z oliwek oraz rzekome prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku spornych znaków towarowych.

Nawet jeżeli w zaskarżonym wyroku odwołano się do profilu przeciętnego konsumenta wypracowanego w orzecznictwie wspólnotowym, to Sąd nie wykorzystał tego modelu konsumenta, tylko nadał przeciętnemu hiszpańskiemu konsumentowi oliwy z oliwek profil, który jest bardziej zbliżony do modelu przeciętnego konsumenta przyjmowanego przez orzecznictwo niemieckie — a mianowicie

„konsument nieuważny i nierozważny” — niż obranemu przez orzecznictwo wspólnotowe modelowi konsumenta europejskiego, „konsumenta właściwie poinformowanego, uważnego i rozsądnego” (wyroki w sprawie LLOYD, pkt 26, i w sprawie PICASSO, pkt 38). Poza tym istotnym błędem w wyroku można dopatrzeć się kolejnego, nie mniej istotnego błędu, który polega na „uwzględnieniu niższego poziomu uwagi”, który mogą wykazywać odbiorcy względem znaków towarowych oliwy z oliwek zamiast wzięcia pod uwagę poziomu uwagi wykazywanego zwykle przez właściwie poinformowanego, uważnego i rozsądnego przeciętnego hiszpańskiego konsumenta oliwy z oliwek.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge w dniu 16 listopada 2007 r. — S.A. Beleggen, Risicokapitaal, Beheer przeciwko État belge

(Sprawa C-499/07)

(2008/C 22/54)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S.A. Beleggen, Risicokapitaal, Beheer

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

1. Czy dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (¹), a w szczególności jej art. 4 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, aby państwo członkowskie stosowało zwolnienie wypłaconego zysku, który spółka tego państwa uzyskuje od spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim, z wyłączeniem przypadku likwidacji spółki zależnej, poprzez wliczenie wypłaconego zysku w całości do podstawy opodatkowania, a następnie jego odliczenie w wysokości 95 % od podstawy opodatkowania, ograniczone jednak do zysku za rok podatkowy, w którym nastąpiło wypłacenie zysku (po odjęciu określonych kwot przewidzianych w ustawie) (art. 205 § 2 W.I.B. w zw. z art. 77 KB/WIB), co oznacza, że jeśli zysk za rok podatkowy jest mniejszy od kwoty wypłaconego zysku nie powstaje w ogóle strata podlegająca przeniesieniu?

2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, a w szczególności jej art. 4 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje ona to państwo członkowskie do traktowania wypłaconego zysku, który spółka tego państwa członkowskiego uzyskuje od swojej spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim, tak by podlegał on w pełni odliczeniu od zysku za dany rok podatkowy, zaś wynikłej z tego straty, tak by podlegała ona w pełni przeniesieniu na kolejny rok podatkowy?
3. Na wypadek gdyby dyrektywę 90/435/EWG należało interpretować w ten sposób, że belgijski przepis narusza jej art. 4 ust. 1 w odniesieniu do wypłaconych zysków, które belgijska spółka dominująca otrzymuje od spółki zależnej z siedzibą w U[nii Europejskiej], czy ten przepis dyrektywy stoi zatem także na przeszkodzie stosowaniu belgijskiego przepisu do wypłaconych zysków, które belgijska spółka dominująca otrzymuje od belgijskiej spółki zależnej, kiedy jak w niniejszym przypadku belgijski ustawodawca przy transpozycji tej dyrektywy do prawa belgijskiego postanowił traktować sytuację czysto krajową dokładnie tak samo jak sytuację regulowaną dyrektywą, a belgijskie prawo dostosował do tej dyrektywy także w odniesieniu do czysto krajowych sytuacji?
4. Czy art. 43 traktatu WE sprzeciwia się ustawodawstwu państwa członkowskiego, według którego w ramach podatku dochodowego od osób prawnych zwolnienie wypłaconych zysków, które spółka uzyskuje w roku podatkowym od spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, jest ograniczone w pierwszym z wymienionych państw członkowskich do wysokości zysku w tym roku podatkowym, w którym nastąpił podział zysku (po odjęciu określonych kwot przewidzianych w ustawie), podczas gdy pełne zwolnienie wypłaconego zysku byłoby możliwe, gdyby spółka ta utworzyła stały zakład w innym państwie członkowskim?

(¹) Dz.U. L 225, str. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 16 listopada 2007 r. — K-1 Sp. z o. o. w Toruniu/Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-502/07)

(2008/C 22/55)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K-1 Sp. z o.o. w Toruniu

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 i 2 Pierwszej Dyrektywy Rady Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej z dnia 11 kwietnia 1967 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich w zakresie podatków obrotowych (67/227/EEC) (¹) w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 lit. a) i art. 10 ust. 2 Szóstej Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoczona podstawa wymiaru podatku (77/388/EEC) (²) wyłącza możliwość nałożenia obowiązku zapłaty przez podatnika podatku od towarów i usług dodatkowego zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. nr 54, poz. 535 ze zm.) w przypadku stwierdzenia, że podatnik podatku od towarów i usług w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej?
- 2) Czy „środki specjalne”, o których mowa w art. 27 ust. 1 Szóstej Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoczona podstawa wymiaru podatku (77/388/EEC), z uwagi na swój charakter i cel, mogą polegać na możliwości nakładania na podatnika podatku od towarów i usług dodatkowego zobowiązania podatkowego, ustalonego decyzją organu podatkowego, w razie stwierdzenia faktu zadeklarowania przez podatnika zawyżonej kwoty zwrotu różnicy podatku albo zawyżonej kwoty zwrotu podatku naliczonego?
- 3) Czy w uprawnieniu przewidzianym w art. 33 Szóstej Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoczona podstawa wymiaru podatku (77/388/EEC) mieści się prawo do wprowadzenia dodatkowego zobowiązania podatkowego określonego w art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. nr 54, poz. 535 ze zm.)?

(¹) Dz. U. 71, str. 1301-1303.

(²) Dz. U. L 145, str. 1-40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 19 listopada 2007 r. — Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) i in. przeciwko radzie ministrów i in.

(Sprawa C-504/07)

(2008/C 22/56)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) i in.

Strona pozwana: rada ministrów i in.

Pytania prejudycjalne

- a) Czy w świetle art. 73 WE, 87 WE i 88 WE oraz rozporządzenia nr 1191/69⁽¹⁾ władze krajowe mogą nakładać obowiązki świadczenia usługi publicznej na przedsiębiorstwo publiczne odpowiedzialne za transport publiczny w gminie?
- b) W razie odpowiedzi twierdzącej, czy władze krajowe powinny wypłacać rekompensaty z tytułu tych obowiązków?
- c) Czy w sytuacji, w której władze krajowe nie mają obowiązku przeprowadzania przetargu na udzielenie koncesji na obsługę sieci transportu, powinny one objąć obowiązkiem wypłaty rekompensat wszystkie przedsiębiorstwa, co do których należy uznać, że w świetle prawa krajowego świadczą usługi transportu publicznego na tym samym obszarze?
- d) W razie odpowiedzi twierdzącej, jakie powinno być kryterium przyznawania rekompensat?
- e) W przypadku przedsiębiorstw transportu autobusowego podróży, które na mocy publicznej koncesji prowadzą działalność na zasadzie wyłączności w granicach określonych obszarów miejskich, lecz prowadzą również taką działalność w warunkach konkurencji z prywatnymi przedsiębiorstwami poza strefami miejskimi objętymi wyłącznością, gdy corocznie państwo udziela pomocy przeznaczonej na pokrycie stale deficytowej działalności tych przedsiębiorstw, czy taką pomoc należy zakwalifikować jako pomoc państwa zabronioną w art. 87 WE ust. 1:
  - i) jeśli nie da się ustalić, w oparciu o wiarygodne dane właściwej księgowości, różnicy między kosztami odpowiadającymi części działalności tych przedsiębiorstw w strefie objętej koncesją i dochodami z niej, a w związku z tym nie można obliczyć dodatkowych kosztów wynikających z wykonywania zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, które zgodnie z warunkami koncesji mogą być przedmiotem pomocy państwa?
  - ii) jeśli z tego względu świadczenie usług transportowych przez wspomniane przedsiębiorstwa może utrzymać się lub zwiększyć, co powoduje zmniejszenie się szans na to, że inne przedsiębiorstwa mające siedzibę w tym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich będą świadczyły usługi transportowe?
  - iii) mimo przepisów art. 73 WE?
- f) Mając na uwadze wymogi stawiane przez art. 87 WE ust. 1 (dawny art. 92 ust. 1), aby zakwalifikować daną pomoc jako pomoc państwa, zgodnie z orzecznictwem Trybunału, a konkretnie wyrokiem z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie Altmark⁽²⁾ („Po pierwsze musi mieć miejsce działanie państwa lub poprzez środki państwowe. Po drugie, działanie to musi móc wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Po trzecie, musi przyznawać beneficjentowi przewagę. Po czwarte, musi zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem”), jakie znaczenie i zakres mają wyrażenia (i) przyznanie przewagi, która (ii) zakłóca konkurencję, w sytuacji, gdy beneficjenci dysponują na zasadzie wyłączności koncesją na świadczenie usługi powszechnej transportu pasażerskiego w miastach Lizbona i Porto, lecz obsługują także połączenia z tymi miastami w strefach, w których działają też inne przedsiębiorstwa? Lub innymi słowy, na jakich kryteriach należy się oprzeć w celu ustalenia, że przyznanie przewagi zakłóca konkurencję? Czy istotne jest w tym celu ustalenie, jaki procent kosztów przedsiębiorstw można zakwalifikować jako koszty linii działających poza strefą wyłączności? Czy jest ostatecznie niezbędne, by pomoc oddziaływała w znaczący sposób na działalność prowadzoną poza strefą wyłączności (Lizbona i Porto)?
- g) Czy interwencja Komisji, o której mowa w art. 76 WE i 88 WE, jest jedynym prawnym rozwiązaniem służącym egzekwowaniu postanowień traktatu w zakresie pomocy państwa, czy też skuteczność prawa wspólnotowego wymaga dalej posuniętych działań, a mianowicie możliwości bezpośredniego stosowania wskazanych postanowień przez sądy krajowe na wniosek jednostek, które uważają, że udzielenie subwencji lub innej pomocy niezgodnej z przepisami z dziedziny konkurencji ma dla nich negatywne skutki?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania Państw Członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludzie śródlądowej (Dz.U. L 156, str. 1, Polskie wydanie specjalne Rozdział 07 Tom 001 P. 19-25).

⁽²⁾ C-280/00, Rec. 2003 str. I-7810.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05 Cain Cellars, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 listopada 2007 r. przez Cain Cellars, Inc.

(Sprawa C-508/07 P)

(2008/C 22/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Cain Cellars, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05;
- stwierdzenie, że podstawa rejestracji wymieniona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie stoi na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM, kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji oraz kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Streszczenie zarzutów podniesionych przez wnoszącego odwołanie przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanemu w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05

Pierwszy zarzut odwołania

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94:

Wnoszący odwołanie twierdzi, że przy badaniu okoliczności faktycznych mających znaczenie dla oceny odróżniającego charakteru znaku towarowego w kształcie pięciokąta Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił istotnych okoliczności i odnośnych zasad prawa oraz poglądów prawnych, jako że dokonał on oceny znaku towarowego w kształcie pięciokąta wnoszącego odwołanie w sposób czysto teoretyczny i abstrakcyjny i nie uwzględnił on faktycznych podstaw oceny kwestii odróżniającego charakteru wyobrażenia pięciokąta, a w szczególności jego unikalności w miarodajnym sektorze winiarskim. Sąd zakwalifikował oznaczenie jako zwykły „kształt geometryczny” i założył z góry, w sposób abstrakcyjny brak jakiegokolwiek charakteru odróżniającego tego typu prostych oznaczeń.

Drugi zarzut odwołania

Naruszenie art. 67 § 3 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji

- a) Zgodnie z art. 67 § 3 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Sąd bierze pod uwagę tylko te dokumenty i materiały, z którymi adwokaci i radcowie prawni oraz pełnomocnicy stron mogli się zapoznać i co do których mogli się wypowiedzieć. W pkt 34 zaskarżonego wyroku znajduje się odniesienie do dokumentów przedstawionych przez OHIM po raz pierwszy w odpowiedzi na skargę, co do których wnoszący odwołanie nie miał okazji wypowiedzenia się (procedura pisemna została zamknięta po przedstawieniu odpowiedzi na skargę). Wyrok został zatem oparty na dowodach, które nie podlegają dopuszczeniu. Brak możliwości przedstawienia przez wnoszącego odwołanie swojego stanowiska stanowi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.
- b) Wreszcie, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd nie odniósł się w zaskarżonym wyroku do wyobrażeń towarów przedstawionych za zgodą OHIM w toku procedury ustnej celem wykazania odróżniającego charakteru znaku, które to wyobrażenia miały szczególne znaczenie jako dowód tego odróżniającego charakteru. Sąd nie wspominał o nich w swoich rozważaniach dotyczących kwestii odróżniającego charakteru. To również stanowi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-510/07)

(2008/C 22/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich odpowiednich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych w celu utrzymania w sposób ciągły, na terytorium Wspólnoty, poziomu zapasów produktów ropopochodnych dla drugiej kategorii produktów ropopochodnych wyszczególnionych w art. 2, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładającej na państwa członkowskie EWG obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (!);
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swej skargi Komisja zarzuca pozwanej częste nieprzestrzeganie obowiązku utrzymywania zapasów produktów ropopochodnych, ustanowionego dyrektywą 68/414/EWG, zmienioną a następnie skodyfikowaną przez dyrektywę Rady 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ⁽¹⁾, w odniesieniu do produktów z drugiej kategorii przewidzianej tą dyrektywą a mianowicie oleju gazowego, oleju napędowego, nafty oświetleniowej i materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty. Komisja podnosi w szczególności, że występuje rozbieżność — czasem istotna — pomiędzy danymi dotyczącymi krajowej konsumpcji wspomnianych produktów, dostarczonymi przez pozwaną w ramach miesięcznych sprawozdań a danymi, którymi dysponuje Komisja za pośrednictwem Eurostatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 308, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 217, str. 8.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-511/07)

(2008/C 22/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i U. Wölker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że z powodu nieprzekazania informacji wymaganych art. 3 ust. 1 lit. f) decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto ⁽¹⁾, w związku z art. 2 i 4 ust. 1 lit b) i d) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto ⁽²⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych przepisów;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja zarzuca stronie pozwanej niepełne wykonanie zobowiązań wynikających z decyzji 280/2004/WE w związku z decyzją 2005/166/WE. Po pierwsze bowiem strona pozwana nie dostarczyła w rocznym sprawozdaniu kompletnej informacji dotyczących metod stosowanych do różnych rodzajów danych dotyczących działalności oraz czynników emisji używanych w głównych źródłach we Wspólnocie. Po drugie Wielkie Księstwo Luksemburga nie przekazało do wiadomości Komisji ogólnych szacunków niepewności elementów luksemburskiego sprawozdania dotyczącego krajowego wykazu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 49, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55, str. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy) w dniu 22 listopada 2007 r. — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-515/07)

(2008/C 22/60)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 1, 2 i 6 szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że podatnik może zaliczyć w całości do aktywów swojego przedsiębiorstwa nie tylko dobra inwestycyjne, ale wszystkie przedmioty i usługi, które są wykorzystywane zarówno do celów przedsiębiorstwa, jak i do innych celów, oraz dokonać bezpośredniego i pełnego odliczenia naliczonego przy zakupie tych przedmiotów i zleceniu tych usług podatku od wartości dodanej?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy zastosowanie art. 6 ust. 2 szóstej dyrektywy w odniesieniu do usług i przedmiotów niestanowiących dóbr inwestycyjnych prowadzi do tego, że podatek od wartości dodanej może zostać pobrany tylko raz w okresie rozliczeniowym, w którym można dokonać odliczenia z tytułu tych usług i przedmiotów, czy też winien on również zostać pobrany w późniejszych okresach? Jeżeli tak: W jaki sposób należy określić podstawę opodatkowania dla przedmiotów i usług, w przypadku których podatnik nie dokonuje odliczenia?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 listopada 2007 r. — Afton Chemical Limited przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-517/07)

(2008/C 22/61)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo).

Strony w spotępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Afton Chemical Limited.

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs.

Pytania prejudycjalne

1. Czy dodatki do paliwa, takie jak będące przedmiotem niniejszej sprawy, które nie są przeznaczone do wykorzystywania, oferowania na sprzedaż, ani wykorzystywane jako paliwo silnikowe, ale które dodawane są do paliwa silnikowego dla celów innych niż napędzanie pojazdu, w którym wykorzystywane jest paliwo, mieszczą się w zakresie opodatkowania na podstawie art. 2 ust. 3 dyrektywy 92/81/WE (¹)?

2. W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy dodatki takie mieszczą się w zakresie zwolnienia od podatku na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy 92/81/WE?

3. Czy dodatki do paliwa, takie jak będące przedmiotem niniejszej sprawy, które nie są przeznaczone do wykorzystywania, oferowania na sprzedaż, ani wykorzystywane jako paliwo silnikowe, ale które dodawane są do paliwa silnikowego dla celów innych niż napędzanie pojazdu, w którym wykorzystywane jest paliwo, mieszczą się w zakresie opodatkowania na podstawie art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2003/96/WE (²)?

4. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy dodatki takie są wyłączone z zakresu dyrektywy 2003/96/WE na mocy art. 4 lit. b) tiret pierwsze tejże dyrektywy?

5. Czy podatek nałożony przez Zjednoczone Królestwo na powyższe dodatki do paliwa jest niedozwolony na mocy prawa wspólnotowego, w szczególności art. 3 dyrektywy 92/12/EWG (³)?

(¹) Dz.U. L 316, str. 12.

(²) Dz.U. L 283, str. 51.

(³) Dz.U. L 76, str. 1.?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 22 listopada 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross, B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: MTU Friedrichshafen GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich,

- ostateczne orzeczenie co do istoty sprawy i oddalenie skargi jako bezzasadnej,
- obciążenie skarżącej w postępowaniu głównym zarówno kosztami postępowania odwoławczego, jak i kosztami postępowania pierwszoinstancyjnego w sprawie T-196/02.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd popełnił błąd, wychodząc z założenia, że możliwość wydania decyzji na podstawie dostępnych informacji nie może zostać zastosowana w celu ustalenia faktycznego beneficjenta pomocy. Ustalenie faktycznego beneficjenta stanowi zazwyczaj element decyzji Komisji, w których nakazuje się odzyskanie pomocy przyznanej bezprawnie. To ustalenie jest bowiem niezbędne do zagwarantowania skutecznego odzyskania pomocy przyznanej bezprawnie. Wykluczenie możliwości ustalenia beneficjenta pomocy na podstawie dostępnych informacji nie jest zatem zgodne z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

Po drugie, Sąd niesłusznie wyszedł z założenia, iż decyzja Komisji została oparta na zwykłym domniemaniu, które nie odpowiadało wymogom decyzji wydanej na podstawie dostępnych informacji. Z jednej strony w przypadku decyzji wydanej na podstawie dostępnych informacji nie jest wymagana absolutna pewność. Z drugiej strony decyzja Komisji została oparta na informacjach o kosztach rozwoju know-how przekazanych przez syndyka SKL-M. W konsekwencji Komisja dysponowała wystarczającymi danymi, które umożliwiły jej wyciągnięcie wniosku, iż transfer know-how na rzecz MTU stanowił korzyść dla tego przedsiębiorstwa.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 23 listopada 2007 r. — A

(Sprawa C-523/07)

(2008/C 22/63)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus (Finlandia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A.

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2201/2003”) stosuje się do wszystkich części orzeczenia, jak to stanowiące przedmiot niniejszego postępowania, jeżeli stanowi ono publicznoprawny środek ochrony dziecka i zostało wydane w formie jednego tylko orzeczenia o natychmiastowym objęciu dziecka opieką i umieszczeniu go w celu sprawowania opieki poza jego rodziną w rodzinie zastępczej?
- b) Czy też w świetle art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 2201/2003 rozporządzenie to stosuje się jedynie do części tego orzeczenia, która dotyczy umieszczenia dziecka poza jego rodziną w rodzinie zastępczej?
- 2) W jaki sposób należy interpretować pojęcie zwykłego miejsca zamieszkania w rozumieniu art. 8 ust. 1 i związanego z nim art. 13 ust. 1 rozporządzenia, w szczególności przy uwzględnieniu sytuacji, w której dziecko zwykle zamieszkuje w jednym państwie członkowskim, ale przebywa w innym państwie członkowskim i prowadzi w nim wędrowny tryb życia?
- 3) a) Zakładając, że w tym ostatnim państwie dziecko nie ma zwykłego miejsca zamieszkania, jakie są przesłanki zastosowania jednak w tym państwie członkowskim pilnego zabezpieczającego środka ochronnego (w postaci objęcia opieką) na podstawie art. 20 ust. 1 rozporządzenia?
- b) Czy środkiem zabezpieczającym w rozumieniu art. 20 ust. 1 rozporządzenia jest tylko taki środek, który może zostać zastosowany na podstawie prawa krajowego i czy treść przepisów prawa krajowego dotyczących tego środka jest wiążąca w przypadku stosowania tego artykułu?
- c) Czy po zastosowaniu zabezpieczającego środka ochronnego sprawę należy z urzędu przekazać sądowi właściwego państwa członkowskiego?
- 4) W przypadku całkowitego braku właściwości sądu danego państwa członkowskiego, czy sprawę należy odrzucić jako niedopuszczalną, czy też przekazać ją sądowi innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 338, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 listopada 2007 r. — The Queen na wniosek Generics (UK) LTD przeciwko Licensing Authority (działającemu poprzez Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency)

(Sprawa C-527/07)

(2008/C 22/64)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen na wniosek Generics (UK) LTD

Strona pozwana: Licensing Authority (działający poprzez Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency)

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku gdy produkt leczniczy nie mieszczący się w zakresie załącznika do rozporządzenia 2309/93⁽¹⁾ został wprowadzony do obrotu w państwie członkowskim (Austrii), na podstawie jego krajowej procedury udzielania pozwoleń, przed przystąpieniem tego państwa członkowskiego do EOG lub Wspólnoty Europejskiej, oraz:
  - a) to państwo członkowskie następnie przystąpiło kolejno do EOG i do Wspólnoty, a wypełniając warunki przystąpienia dokonało transpozycji do swego prawa krajowego przepisów dotyczących udzielania pozwoleń zawartych w dyrektywie 65/65 (obecnie dyrektywa 2001/83⁽²⁾), przy czym nie miały zastosowania w tym względzie żadne przepisy przejściowe;
  - b) przedmiotowy produkt pozostawał w obrocie w tym państwie członkowskim przez kilka lat po przystąpieniu tego państwa do EOG i do Wspólnoty Europejskiej;
  - c) po przystąpieniu tego państwa członkowskiego do EOG i do Wspólnoty Europejskiej pozwolenie na wprowadzenie do obrotu przedmiotowego produktu zostało zmienione poprzez dodanie nowego wskazania i zmiana ta została uznana przez władze tego państwa członkowskiego za zgodną z wymogami prawa wspólnotowego;
  - d) dokumentacja dotycząca tego produktu nie była aktualizowana zgodnie z dyrektywą 65/65 (obecnie dyrektywa 2001/83) po przystąpieniu tego państwa członkowskiego do EOG i do Wspólnoty Europejskiej; i

- e) następnie udzielono pozwolenia na podstawie art. 6 dyrektywy 2001/83 dla produktu zawierającego ten sam aktywny składnik i został on wprowadzony do obrotu we Wspólnocie;

czy taki produkt leczniczy może zostać uznany za „referencyjny produkt leczniczy, który jest lub był dopuszczony do obrotu na mocy art. 6 [...] w państwie członkowskim” w rozumieniu art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/83, a jeśli tak, to które z powyższych warunków są decydujące w tym względzie?

- 2) W przypadku gdy właściwe władze państwa członkowskiego odniesienia niesłusznie oddały wniosek o pozwolenie na wprowadzenie do obrotu złożony na podstawie art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/83 w ramach procedury zdecentralizowanej określonej w tej dyrektywie, na tej podstawie, że produkt leczniczy, o którym mowa w pytaniu 1 powyżej, nie jest „referencyjnym produktem leczniczym” w rozumieniu art. 10 ust. 1, jakie są wytyczne Trybunału Sprawiedliwości, o ile są, co do tego, jakie okoliczności sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę przy rozstrzygnięciu, czy naruszenie prawa wspólnotowego jest wystarczająco istotne w rozumieniu wyroku w sprawie Brasserie du Pêcheur i Factortame?

⁽¹⁾ Dz.U. L 214, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311, str. 67.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielka izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 29 listopada 2007 r. przez Association de la presse internationale ASBL (API)

(Sprawa C-528/07 P)

(2008/C 22/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Association de la presse internationale ASBL (API) (przedstawiciele: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, adwokat oraz C. O'Daly, Solicitor)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04 API przeciwko Komisji w zakresie w jakim Sąd Pierwszej Instancji potwierdził prawo Komisji do nieujawniania pism procesowych Komisji w sprawach w ramach których miała odbyć się rozprawa;
- stwierdzenie nieważności tych części decyzji Komisji D (2003) 30621 z dnia 20 listopada 2003 r., których nieważność nie została stwierdzona uprzednio przez Sąd Pierwszej Instancji w sprawie T-36/04 lub, w dalszej kolejności, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji zgodnie z wyrokiem Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien być uchylony z następujących powodów:

1. Po pierwsze, Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni art. 4 ust. 2 drugie tiret rozporządzenia („wyjątek postępowania sądowego”) stwierdzając, że Komisja nie musiała dokonywać konkretnej oceny kwestii, czy należało przyznać dostęp do jej pism procesowych przez rozprawę. Taka interpretacja jest (i) sprzeczna z utrwalonymi zasadami wykładni wyjątku postępowania sądowego, które zostały uznane w innych częściach wyroku, (ii) oparta na nieistniejącym prawie Komisji do obrony jej interesów „niezależnie od wszelkich zewnętrznych wpływów”, (iii) oparta na oczywiste błędnych argumentach prawnych, w zakresie w jakim powołuje się na „zasadę równości broni”, (iv) niesłusznie pomija znaczenie zasad innych sądów, które zezwalają na dostęp do pism procesowych przed rozprawą; oraz (v) błędnie powołuje się na konieczność ochrony skuteczności postępowania przy drzwiach zamkniętych przed sądami wspólnotowymi.
2. Po drugie, Sąd dokonał błędnej interpretacji zwrotu „interes publiczny” zawartego w art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia, stwierdzając, że gdy w grę wchodzi pisma procesowe przedłożone sądowi, ogólny interes publiczny w odniesieniu do treści postępowania przed sądami wspólnotowymi nie może przeważać nad interesem chronionym przez wyjątek postępowania sądowego.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielka izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 29 listopada 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-532/07 P)

(2008/C 22/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Docksey oraz P. Aalto, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Association de la presse internationale ASBL (API)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w części spornego wyroku, w zakresie w jakim stwierdza nieważność decyzji Komisji odmawiającej dostępu do dokumentów, o które zwróciło się API, od dnia rozprawy w odniesieniu do wszystkich skarg z wyjątkiem postępowania w sprawie naruszenia;
- ostateczne rozstrzygnięcie kwestii będących przedmiotem niniejszego odwołania;
- obciążenie strony skarżącej w sprawie T-36/04 kosztami postępowania poniesionymi przez Komisję w tej sprawie i w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi po pierwsze, że Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd co do prawa dokonując wykładni wyjątku dotyczącego postępowań sądowych w ten sposób, że instytucje powinny badać wnioski o dostęp do pism procesowych w każdym poszczególnym przypadku od dnia rozprawy, w ramach skarg innych niż skargi w sprawie naruszenia. W związku z tym Komisja zauważa, że wnioski Sądu Pierwszej Instancji są niezgodne z uzasadnieniem, że Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił interesu prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości lub interesu innych osób wymienionych w postępowaniu oraz że Sąd Pierwszej Instancji zbadał jedynie prawa i obowiązki jednej ze stron. Mimo że dokumenty przedstawione przez instytucje nie są wykluczone z zakresu zastosowania rozporządzenia (WE) 1049/2001⁽¹⁾, wnioski sformułowane przez Sąd Pierwszej Instancji nie mają podstaw w ustawodawstwie wspólnotowym lub orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

Po drugie, Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd co do prawa dokonując wykładni wyjątku odnoszącego się do śledztwa w ten sposób, że Komisja powinna zbadać wnioski o dostęp do pism procesowych w ramach postępowań w sprawie naruszenia na podstawie art. 226 WE w każdym poszczególnym przypadku od dnia wyroku, również w przypadku skarg, co do których podjęto decyzję, lecz które nie zostały jeszcze rozstrzygnięte, co osłabia zdolność Komisji, jako strażniczki traktatów, do czuwania nad wykonaniem przez państwa członkowskie obowiązków, ciążyących na nich na mocy prawa wspólnotowego.

Po trzecie, Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd co do prawa dokonując wykładni wyjątku dotyczącego postępowań sądowych w ten sposób, że instytucje powinny zbadać wnioski o dostęp do ich pism procesowych w każdym poszczególnym przypadku w ramach skarg, co do których podjęto decyzję, lecz które są związane z zawisłymi sprawami, co osłabia ich zdolność do obrony swych interesów przed sądami wspólnotowymi jak też zdolność Komisji, jako strażniczki traktatów, do zapewnienia wykonania prawa wspólnotowego.

(¹) Dz.U. L 145, str. 43.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-541/07)

(2008/C 22/67)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Patakia)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że zakazując na mocy dekretu ministerstwa transportu z dnia 3 marca 2004 r. nr 12078/1343, interpretowanego na podstawie okólnika z dnia 28 lipca 2004 r. nr 45007/4795 wydanego przez dyrekcję ds. bezpieczeństwa drogowego i środowiska naturalnego, stosowania w ogólny sposób na szymbach samochodowych powłok na szyby wyprodukowanych lub sprzedawanych zgodnie z prawem na rynku innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 28 i art. 30 WE;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Po otrzymaniu skargi Komisja zbadała greckie ustawodawstwo zakazujące stosowania powłok na szyby na przedniej

szybie pojazdu i w sposób ogólny na szymbach samochodowych.

2. Komisja twierdzi, że zakaz nie jest objęty zakresem zastosowania dyrektywy 92/22/EWG zmienionej dyrektywą 2001/92/WE i, w braku harmonizacji na poziomie wspólnotowym, powinien być zbadany w kontekście art. 28 i 30 WE.
3. Taki zakaz stanowi środek o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego w swobodnym przepływie towarów, sprzeczny z art. 28 WE zważywszy, że stanowi przeszkodę w sprzedaży w Grecji takich powłok, które są produkowane i sprzedawane zgodnie z prawem w innych państwach członkowskich.
4. Ponadto Komisja zauważa, że władze greckie nie zdołały przedstawić dostatecznych dowodów świadczących, że środek był uzasadniony i proporcjonalny.
5. W szczególności nie zostało wykazane, że istnieją kryteria pozwalające stwierdzić w toku kontroli, czy omawiane powłoki spełniają określone minimalne wymogi, zgodnie z tym co twierdzą władze greckie.
6. W rezultacie Komisja twierdzi, że omawiane ustawodawstwo stanowi naruszenie art. 28 WE, które nie może być uzasadnione na podstawie art. 30 WE ani nadrzędnymi względami interesu publicznego w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-548/07)

(2008/C 22/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i M. Van Beek)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (¹), a w szczególności na mocy klauzuli 1 ust. 2, klauzuli 2 ust. 1 i 3 lit. b), klauzuli 2 ust. 3 lit. e) i f) oraz klauzuli 2 ust. 4 i 6 porozumienia załączonego do tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Po zbadaniu całości ustawodawstwa greckiego dotyczącego transpozycji do greckiego porządku prawnego dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, Komisja stwierdziła, że transpozycja ta jest niewystarczająca i błędna w odniesieniu do pewnych klauzul wspomnianego porozumienia ramowego wykonanego przez tą dyrektywę, dotyczących pracowników żegluga handlowej.
2. W szczególności rozpatrywane ustawodawstwo greckie, które ratyfikuje umowy zbiorowe w tej dziedzinie, ma ograniczony zakres stosowania, jako że nie ma zastosowania do wszystkich pracowników zatrudnionych na statkach handlowych.
3. Ponadto, w celu uznania prawa wskazanych powyżej pracowników do urlopu rodzicielskiego, konieczne jest w świetle ustawodawstwa greckiego, spełnienie — oprócz przesłanek przewidzianych w dyrektywie — również następujących, dodatkowych przesłanek:
  - okres zatrudnienia co najmniej 12 miesięcy na tym samym statku,
  - liczebności załogi tego statku w wysokości co najmniej 30 osób,
  - przedstawienie dowodu, że drugie z rodziców jest zatrudnione,
  - uznanie za „nową” umowę o pracę zawartą po powrocie marynarza z urlopu rodzicielskiego i wymóg ponownego upływu minimalnego okresu zatrudnienia w wymiarze 6 lub 7 miesięcy,
  - obciążenie marynarza kosztami wysłania zastępującego go pracownika,
  - zastosowanie omawianego krajowego ustawodawstwa wyłącznie do umów o pracę zawartych z marynarzami, których początek przypada po wejściu w życie umów zbiorowych,
  - uznanie obowiązków handlowych za względu siły wyższej uzasadniające odmowę przyznania urlopu rodzicielskiego.
4. Wreszcie Komisja stwierdza, że ani w umowach zbiorowych ani w ratyfikujących je decyzjach ministerialnych brak jest jakiegokolwiek odniesienia do ochrony pracowników przed zwolnieniami spowodowanymi wnioskiem o przyznanie urlopu rodzicielskiego lub skorzystaniem z takiego urlopu.
5. W konsekwencji Komisja stwierdza, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy 96/34/WE, a w szczególności klauzuli 1 ust. 2, klauzuli 2 ust. 1 i 3 lit. b), klauzuli 2 ust. 3 lit. e) i f) oraz klauzuli 2 ust. 4 i 6 porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego, załączonego do tej dyrektywy

---

(¹) Dz.U. L 145 z dnia 19 czerwca 1996 r., str. 4.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii****(Sprawa C-20/07) (¹)**

(2008/C 22/69)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 56, 10.3.2007.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji****(Sprawa C-145/07) (¹)**

(2008/C 22/70)

Język postępowania: szwedzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji****(Sprawa C-223/07) (¹)**

(2008/C 22/71)

Język postępowania: szwedzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r.
— **Pagliacci przeciwko Komisji**

(Sprawa T-307/04) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Otwarty konkurs — Niewpisanie na listę rezerw — Naruszenie ogłoszenia o konkursie — Wymagane dyplomy i doświadczenie zawodowe)

(2008/C 22/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carlo Pagliacci (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, następnie F. Schiaudone, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i H. Tserépa-Lacombe, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu COM/A/1/02, która przyznała skarżącemu z egzaminu notę niewystarczającą do wpisania go na listę laureatów.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji komisji konkursowej konkursu COM/A/1/02 przyznającej C. Pagliacciemu z egzaminu notę niewystarczającą do wpisania go na listę laureatów.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 14.5.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 grudnia 2007 r.
— **Sack przeciwko Komisji**

(Sprawa T-66/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dodatek funkcyjny — Funkcja „szefa wydziału” — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia — Służba językowa)

(2008/C 22/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Jörn Sack (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: U. Lehmann-Brauns i D. Mahlo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i H. Krämer, pełnomocnicy, wspierani przez B. Wägenbaura, adwokata)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji dotyczących określenia wymiaru wynagrodzenia za miesiące od maja 2004 r. do lutego 2005 r., żądanie ponownego obliczenia wynagrodzenia za te miesiące i żądanie stwierdzenia nieważności wyraźnej decyzji oddalającej zażalenie skarżącego, podanej do jego wiadomości w dniu 26 listopada 2004 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r.
— **K & L Ruppert Stiftung przeciwko OHIM — Lopes de Almeida Cunha i in. (CORPO livre)**

(Sprawa T-86/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego CORPO LIVRE — Międzynarodowe i krajowe słowne znaki towarowe LIVRE — Dowód używania wcześniejszych znaków towarowych przedstawiony po terminie)

(2008/C 22/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (Weilheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Spohn et A. Kockläuner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą były również: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha (Vila Nova de Gaia, Portugalia); Cláudia Couto Simões (Vila Nova de Gaia); et Marly Lima Jatobá, (Vila Nova de Gaia)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 grudnia 2004 r. (sprawa R 328/2004-1), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG a Natálią Cristiną Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões i Marly Limą Jatobą

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca, K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r.
— BASF i UCB przeciwko Komisji**

(Sprawy połączone T-101/05 i T-111/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki w sektorze witamin — Chlorek cholinowy (witamina B 4) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Grzywny — Skutek odstraszący — Powrót do naruszenia — Współpraca podczas postępowania administracyjnego — Jednolite i ciągle naruszenie)

(2008/C 22/75)

Język postępowania: angielski i francuski

Strony

Strona skarżąca: BASF AG (Ludwigshafen, Niemcy) (przedstawiciele: N. Levy, barrister, J. Temple-Lang, solicitor, i adwokat C. Feddersen) oraz UCB SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J. Bourgeois, J.-F. Bellis i M. Favart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: w sprawie T-101/05 A. Whelan i F. Amato oraz w sprawie T-111/05 początkowo O. Beynet i F. Amato, a następnie X. Lewis i F. Amato, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywien nałożonych na skarżące w decyzji Komisji 2005/566/WE z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 Porozumienia o EOG (Sprawa COMP/E-2/37.533 — Chlorek cholinowy) (streszczenie decyzji w Dz.U. 2005, L 190, str. 22)

Sentencja wyroku

- 1) Sprawę T-112/05 Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji należy rozłączyć od spraw T-101/05 i T-111/05 do celów wydania wyroku.
- 2) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. b) i f) decyzji Komisji 2005/566/WE z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o EOG (Sprawa COMP/E-2/37.533 — Chlorek cholinowy) w zakresie, w jakim uwzględniono w nim, że naruszenie zarzucane BASF AG i UCB SA objęło okres przed dniem 29 listopada 1994 r. w przypadku BASF i przed dniem 14 marca 1994 r. w przypadku UCB.
- 3) W sprawie T-101/05 kwota grzywny nałożona na BASF została ustalona w wysokości 35,024 miliona EUR.
- 4) W sprawie T-111/05 kwota grzywny nałożona na UCB została ustalona w wysokości 1,870 miliona EUR.
- 5) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
- 6) W sprawie T-101/05 każda strona poniesie własne koszty.
- 7) W sprawie T-111/05 Komisja poniesie oprócz własnych kosztów także 90 % kosztów poniesionych przez UCB.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r.
— Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-112/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki w sektorze witamin — Chlorek cholinowy (witamina B 4) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Przypisanie naruszenia)

(2008/C 22/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Arnhem, Niderlandy), Akzo Nobel Nederland BV (Arnhem), Akzo Nobel Chemicals International BV (Amersfoort, Niderlandy), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort), Akzo Nobel Functional Chemicals BV (Amersfoort) (przedstawiciele: początkowo C. Swaak oraz J. de Gou, a następnie adwokaci C. Swaak, M. van der Woude oraz M. Mollica)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Whelan i F. Amato, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2005/566/WE z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 Porozumienia o EOG (Sprawa COMP/E-2/37.533 — Chlorek cholinowy) (streszczenie decyzji w Dz.U. 2005, L 190, str. 22)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV i Akzo Nobel Functional Chemicals BV zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Angelidis przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-113/05) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie na stanowisko w grupie zaszerogowania A2 — Odrzucenie kandydatury — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2008/C 22/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Angel Angelidis (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Bencomo Weber, J.F. de Wachter i A. Lukošiušė, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o odrzuceniu kandydatury skarżącego na stanowisko dyrektora dyrekcji „sprawy budżetowe” w dyrekcji generalnej komisji odpowiedzialnych za politykę wewnętrzną Parlamentu i o powołaniu innego kandydata na to stanowisko, a także wniosek o odszkodowanie tytułem naprawienia szkody jakoby poniesionej przez skarżącego z powodu odrzucenia jego kandydatury.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji biura Parlamentu Europejskiego z dnia 24 lutego 2004 r. o powołaniu Alfreda De Feo na stano-

wisko dyrektora dyrekcji „sprawy budżetowe” w dyrekcji generalnej komisji odpowiedzialnych za politykę wewnętrzną Parlamentu.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Parlament zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-308/05) (¹)

(Fundusze strukturalne — Współfinansowanie — Rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i 448/2004 — Warunki zakwalifikowania do wsparcia zaliczek wypłacanych przez instytucje krajowe w ramach systemów pomocy państwa lub w związku z przyznaniem pomocy — Dowód wykorzystania pomocy przez beneficjentów ostatecznych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny)

(2008/C 22/78)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: początkowo A. Cingolo, następnie P. Gentili, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Flynn i M. Velardo, pełnomocnicy, wspierani przez G. Faedo, avocat)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zawartych rzekomo w pismach Komisji nr 5272 z dnia 7 czerwca 2005 r., nr 5453 z dnia 8 czerwca 2005 r., nr 5726 i 5728 z dnia 17 czerwca 2005 r. i nr 5952 z dnia 23 czerwca 2005 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 grudnia 2007 r.
— **Portela & Companhia przeciwko OHIM — Torrens Cuadrado i Gilbert Sanz (Bial)**

(Sprawa T-10/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Bial — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BIAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Dowód istnienia wcześniejszego znaku towarowego — Współistnienie wcześniejszych znaków towarowych — Zarzut zmieniający przedmiot sporu — Dowody przedstawione po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem — Koszty poniesione w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów)

(2008/C 22/79)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Portela & Companhia, SA (S. Mamede do Coronado, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J. Conceição Pimenta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Novais Gonçalves, pełnomocnik)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Juan Torrens Cuadrado i Josep Gilbert Sanz (Gava, Hiszpania)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 września 2005 r. (sprawa R 897/2004-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Juanem Torrensem Cuadradem i Josepem Gilbertem Sanzem a Portela & Companhia, SA.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 14 września 2005 r. (sprawa R 897/2004-1) w zakresie, w jakim obciążono w niej skarżącą kwotą 600 EUR z tytułu kosztów poniesionych przez Juana Torrensa Cuadrada i Josepa Gilberta Sanza w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu.
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Portela & Companhia, SA poniesie, oprócz kosztów własnych, również połowę kosztów poniesionych przez OHIM.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r.
— **Irlandia i in. przeciwko Komisji**

(Sprawy połączone T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Dyrektywa 92/81/EWG — Podatek akcyzowy od olejów mineralnych — Oleje mineralne wykorzystywane jako paliwo do produkcji tlenku glinu — Zwolnienie przyznane przez władze francuskie, irlandzkie i włoskie — Pomoc nowa — Pomoc istniejąca — Obowiązek uzasadnienia — Stwierdzenie z urzędu)

(2008/C 22/80)

Języki postępowania: angielski, francuski i włoski

Strony

Strona skarżąca w sprawie T-50/06: Irlandia (D. O'Hagan, pełnomocnik, wspierany przez P. McGarrego, barrister)

Strona skarżąca w sprawie T-56/06: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i S. Ramet, pełnomocnicy)

Strona skarżąca w sprawie T-60/06: Republika włoska (przedstawiciel: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Strona skarżąca w sprawie T-62/06: Eurallumina SpA (Portoscuso, Włochy) (przedstawiciele: L. Martin Alegi, R. Denton i M. Garcia, solicitors)

Strona skarżąca w sprawie T-69/06: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irlandia) (przedstawiciele: J. Handoll i C. Waterson, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci, N. Khan, P. Stancanelli i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy (Dz.U. L 119, str. 12)

Sentencja

- 1) Sprawy T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06 zostają połączone dla celów wydania wyroku.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy.

- 3) Skarga w sprawie T-62/06 zostaje oddalona w pozostałej części.
- 4) Komisja pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżące, w tym koszty związane z postępowaniem w sprawie zastoso-
wania środka tymczasowego w sprawie T-69/06 R.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r.
— DeTeMedien Deutsche przeciwko OHIM (suchen.de)

(Sprawa T-117/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego suchen.de — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Nazwa domeny — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 22/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: DeTeMedien Deutsche Telekom Medien GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Fesenmair i I. Gehring, a następnie adwokaci J. Fesenmair i T.M. Müller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 stycznia 2006 r. (sprawa R 287/2005-1), dotyczącą zgłoszenia do rejestracji w charakterze wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia słownego suchen.de.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) DeTeMedien Deutsche Telekom Medien GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r.
— Xentral przeciwko OHIM — Pages jaunes
(PAGESJAUNES.COM)

(Sprawa T-134/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PAGESJAUNES.COM — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy LES PAGES JAUNES — Nazwa domeny „pagesjaunes.com” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 22/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Xentral LLC (Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Bertrand)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Pages jaunes SA (Sèvres, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Bertheux Scotte, B. Potot i B. Corne)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 lutego 2006 r. (sprawa R 708/2005-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pages jaunes SA a Xentral LLC.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Xentral LLC zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r.
— Cabrera Sánchez przeciwko OHIM — Industrias
Cárnicas Valle (el charcutero artesano)

(Sprawa T-242/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego el charcutero artesano — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy El Charcutero — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 22/83)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Cabrera Sánchez (Móstoles, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Calderón Chavero i T. Villate Consonni)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Industrias Cárnicas Valle, SA (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 czerwca 2006 r. (sprawa R 790/2005-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Miguelem Cabrera Sánchezem a Industrias Cárnicas Valle, SA.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Miguel Cabrera Sánchez zostaje obciążony kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia
4 grudnia 2007 r. — Cheminova i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-326/07 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dyrektywa 91/414/EWG — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Brak pilnego charakteru)

(2008/C 22/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cheminova A/S (Harboøre, Dania), Cheminova Agro Italia Srl (Rzym, Włochy), Cheminova Bulgaria EOOD (Sofia, Bułgaria), Agrodan SA (Madryt, Hiszpania) i Lodi SAS (Grand Fougeray, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i L. Parpala, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji 2007/389/WE z dnia 6 czerwca 2007 r. dotyczącej niewłączenia malationu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (Dz.U. L 146, str. 19) do czasu ogłoszenia wyroku kończącego postępowanie w sprawie

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (przedstawienie ręki trzymającej mapę z trzema trójkątami)

(Sprawa T-414/07)

(2008/C 22/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i M. Chaminade)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 września 2007 r. w sprawie R 290/2007-1 w zakresie, w jakim odmówiono rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 225 776 dla części towarów i usług zgłoszonych w klasach 9, 35, 36, 38 i 42;
- zarejestrowanie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 225 776 dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy składający się z przedstawienia ręki trzymającej mapę z przyłączonymi do niej trzema czarnymi trójkątami dla towarów i usług z klas 9, 35, 36, 38 i 42 (zgłoszenie nr 5 225 776)

Decyzja eksperta: Częściowa odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca podnosi, że wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza w zaskarżonej decyzji, elementy składające się na znak towarowy, którego rejestracja została częściowo odmówiona, mają charakter odróżniający i niezależny od samych zgłoszonych towarów i usług, a w konsekwencji ich połączenie winno również zostać uznane za odróżniające i niezależne.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Deutsche Post AG przeciwko Komisja Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-421/07)**

(2008/C 22/86)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Sdemund i T. Lübbig).

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 12 września 2007 r. „Pomoc państwa C 36/07 (ex NN 25/07) — Pomoc państwa na rzecz Deutsche Post AG, zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE”;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o wszczęciu postępowania na podstawie art. 88 ust. 2 WE doty-

czącego pomocy państwa C 36/07 (ex NN 25/07). Ta decyzja została notyfikowana Niemcom pismem z dnia 12 września 2007 r. (dz.U. C 245, str. 21). Postępowanie wszczęte mocą tej decyzji miało na celu uzupełniające dochodzenie w stosunku do postępowania, które zostało wszczęte przez Komisję w dniu 23 października 1999 r. i zakończone wydaniem negatywnej decyzji w dniu 19 czerwca 2002 r. (Dz.U. C 247, str. 27). W tej negatywnej decyzji Komisja stwierdziła, że Deutsche Post AG za przesyłki wysyłane w systemie „od drzwi do drzwi” stosowała ceny poniżej kosztów krańcowych oraz, że ta agresywna polityka rabatowa nie wchodziła w zakres usług powszechnych, które ona świadczyła.

Na poparcie swojej skargi Komisja podnosi, że zaskarżona decyzja narusza podstawowe zasady postępowania. W szczególności doszło do naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ Komisja od lat zna istotny tu stan faktyczny, a w dniu 19 czerwca 2002 r. wydała w tym zakresie ostateczną decyzję zamykającą postępowanie. Ponadto zostały naruszone prawa udziału Republiki Federalnej Niemiec oraz skarżącej, ponieważ nie umożliwiono im na zajęcie stanowiska przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Wreszcie podnosi ona w związku z tym, że nastąpiło naruszenie rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, ponieważ z systematyki tego przepisu wynika, że negatywna decyzja, taka jak decyzja z dnia 19 czerwca 2002 r., jest ostateczna i pozwana nie może prowadzić nowego postępowania w sprawie badania pomocy w oparciu o stan faktyczny, który był już przedmiotem ostatecznej oceny.

Następnie skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia zgodnie z art. 253 WE i art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, ponieważ zaskarżona decyzja nie pozwala jasno zrozumieć, które środki Komisja chciała uznać za pomoc państwa, a ponadto nie zawiera ona żadnej oceny prawnej.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 ust. 1 i art. 88 WE, ponieważ środki wymienione w zaskarżonej decyzji nie mogą być uznane za pomoc państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (100)**(Sprawa T-425/07)**

(2008/C 22/87)

*Język postępowania: polski***Strony**

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska), (przedstawiciel: D. Rządewska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2007 r., nr R 1274/2006-4 w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „100” dla towarów i usług zawartych w klasach 16, 28 i 41, (zgłoszenie nr 3 875 408)

Decyzja egzaminatora: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie przepisów art. 7, ust. 1 b) i c) rozporządzenia Nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (⁽¹⁾), jako że według skarżącej oznaczenie „100” nie jest opisowe ani pozbawione charakteru odróżniającego dla wskazanych towarów i usług.

(⁽¹⁾) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., Dz.U. L 11, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (300)

(Sprawa T-426/07)

(2008/C 22/88)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska), (przedstawiciel: D. Rzążewska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2007 r., nr R 1275/2006-4 w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „300” dla towarów i usług zawartych w klasach 16, 28 i 41 (zgłoszenie nr 3 875 416)

Decyzja egzaminatora: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie przepisów art. 7, ust. 1 b) i c) rozporządzenia Nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (⁽¹⁾), jako że według skarżącej oznaczenie „300” nie jest opisowe ani pozbawione charakteru odróżniającego dla wskazanych towarów i usług.

(⁽¹⁾) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., Dz.U. L 11, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Mirto Corporación Empresarial przeciwko OHIM — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Sprawa T-427/07)

(2008/C 22/89)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Mirto Corporación Empresarial, S.L. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Maglificio Barbara Srl

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 sierpnia 2007 r. wydanej w sprawie R 875/2006-2; obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Maglificio Barbara Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Mirtillino” dla towarów z klas 3, 18 i 25 (zgłoszenie nr 3 252 467)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Creaciones Mirto, S.A.; zgłaszająca w następstwie cesji znaków, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „MIRTO” (wspólnotowy znak towarowy nr 1 653 351) dla towarów z klas 3, 18 i 25 oraz liczne inne krajowe słowne i graficzne znaki towarowe „MIRTO”.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na istnienie w przypadku rozpatrywanych znaków prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues przeciwko Komisji

(Sprawa T-428/07)

(2008/C 22/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyrical, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieprawidłowości proceduralnych i nieposzanowania zasady kontradyktoryjności, a w związku z tym unieważnienie noty obciążeniowej nr 3240908670 wystawionej przez Komisję w dniu 20 września 2007 r. i nakazanie jej zwrotu kwoty tej noty obciążeniowej na rzecz CEVA;
- ewentualnie, stwierdzenie, że wskazane w sprawozdaniu z kontroli błędy nie mają na tyle poważnego charakteru, by można było zastosować art. 3.5 załącznika II do umowy, unieważnienie noty obciążeniowej nr 3240908670 Komisji z dnia 20 września 2007 r. w części dotyczącej pełnego zwrotu kwot przekazanych CEVA w ramach umowy SEAHEALTH i nakazanie Komisji zwrotu kwoty tej noty obciążeniowej na rzecz CEVA;
- ewentualnie, w dalszej kolejności, wyznaczenie biegłego wedle uznania Sądu, którego zadaniem będzie: ponowne zastosowanie metody obliczeniowej CEVA dotyczącej czasu spędzonego przy projektach; zestawienie tej metody z umową SEAHEALTH i z faktycznymi kosztami przedstawionymi w zestawieniu kosztów; podanie w procentach rozbieżności między całością przypadków błędnego zarejestrowania czasu pracy, zgodnie z tym, co przedstawiła Komisja, a całością czasu pracy zarejestrowanego zgodnie z metodą obliczeniową stosowaną od tamtej pory w CEVA; przeprowadzenie oceny bezpośredniego czasu pracy

niezbędnego do wykonania zadań CEVA w ramach umowy SEAHEALTH; stwierdzenie, czy efektywny czas pracy w celu wykonania tych zadań mógł być krótszy niż 7 092,88 bezpośrednich godzin wykazanych przez CEVA..

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca domaga się unieważnienia noty obciążeniowej, przy pomocy której Komisja dochodziła zwrotu pełnej kwoty zaliczek wypłaconych skarżącej w ramach umowy SEAHEALTH nr QLK1-CT-2002-02433, dotyczącej projektu „Żywność, żywienie, zdrowie”, będącego częścią akcji kluczowej „Jakość życia i gospodarowanie żywymi zasobami” ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi zarzut naruszenia prawa do obrony ze względu na to, że Komisja, z naruszeniem zasady kontradyktoryjności, dochodziła zwrotu na podstawie arkuszy czasu pracy i wniosków OLAF, które nie były znane skarżącej.

Ewentualnie skarżąca kwestionuje zastosowanie przez Komisję art. 3.5 załącznika II i stwierdzenie przez Komisję, że okoliczności faktyczne niniejszej sprawy były wystarczająco poważne, by można było do nich zastosować pojęcie „poważne nieprawidłowości finansowe”, uzasadniające zwrot zaliczek w całości.

⁽¹⁾ V Program Ramowy Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Wspólnoty Europejskiej 1998-2002.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2007 r. — Bodegas Montebello przeciwko OHIM — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Sprawa T-430/07)

(2008/C 22/91)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bodegas Montebello, S.A. (Montilla, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci T. Andrade Boué, M. I. Lehmann Novo i A. Hernández Lehmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Montebello (Société à responsabilité limitée) (Guadalupe, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM z dnia 7 września 2007 r. w sprawie R 223/2007-2;

- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2 666 386;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Montebello (Société à responsabilité limitée)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MONTEBELLO Rhum Agricole” (zgłoszenie nr 2.266.386) dla towarów z klasy 33 (napoje alkoholowe z wyłączeniem piwa)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpański słowny znak towarowy „MONTEBELLO” (nr 1.148.196) dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

niewłaściwego zastosowania art. 11 rozporządzenia Rady nr 2200/96⁽²⁾, uznając, iż rząd francuski nie zastosował się do wymogów uznania organizacji producentów owoców i warzyw określonych w tym przepisie.

⁽¹⁾ Podanej do wiadomości pod nr C(2007) 4477, Dz.U. L 261, str. 28.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-433/07)

(2008/C 22/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat E. Vahida)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zgodnie z art. 232 WE Komisja zaniechała działania zgodnie z jej zobowiązaniami ciążącymi na niej na mocy traktatu WE, ponieważ nie ustosunkowała się do skargi złożonej do Komisji przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2006 r., po której nastąpiło wezwanie do działania w dniu 2 sierpnia 2007 r.,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działanie, które zdaniem Sądu wykluczy potrzebę wydania orzeczenia, lub jeśli Sąd oddali skargę jako niedopuszczalną,
- podjęcie wszelkich innych działań, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżąca podnosi, że Komisja zaniechała działania, ponieważ nie ustosunkowała się, po uprzednim wezwaniu jej do uczynienia tego na mocy art. 232 WE, do skargi do niej złożonej przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2006 r. i dotyczącej bezprawnej pomocy państwa przyznanej przez Grecję na rzecz Olympic Airlines i Olympic Airways Services (zwanymi dalej „OA/OAS”) wskutek orzeczenia arbitrażowego wydanego przez grecki sąd najwyższy nakazujący państwu greckiemu zapłacenie na rzecz OA/OAS sumy 563 milionów EUR za rzekomo niezapłacone usługi oraz koszty przeniesienia do nowego portu lotniczego w Atenach.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2007 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-432/07)

(2008/C 22/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.-L. During, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2007/647/WE z dnia 3 października 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁽¹⁾ w takim zakresie, w jakim wyłączono w niej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez skarżącą na rzecz organizacji producentów owoców i warzyw w latach budżetowych 2003 i 2004;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji z uwagi na to, że Komisja dokonała błędnej wykładni i

Według skarżącej różnica pomiędzy kwotami, które państwo greckie musi zapłacić OA/OAS, tak jak zostało to w przybliżeniu określone w decyzji Komisji 2003/372/EC⁽¹⁾ oraz odszkodowaniem zasądzonym na rzecz OA/OAS w orzeczeniu z dnia 20 grudnia 2006 r. stanowi korzyść przyznaną przedsiębiorstwu w rozumieniu przepisów dotyczących pomocy państwa. Według skarżącej odpowiedzialność za przyznanie takiej korzyści należy przypisać państwu greckiemu, ponieważ sąd arbitrażowy działał jako organ państwa.

Na poparcie pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana starannie i bezstronnie zbadać skargę do niej złożoną w celu wydania decyzji stwierdzającej, że środki państwowe nie stanowiły pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, albo że należało je uznać za pomoc w rozumieniu wspomnianego postanowienia, która jednak była zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 WE, albo wszcząć postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Skarżąca podnosi dalej, że siedem miesięcy, jakie upłynęły od złożenia przez nią skargi do Komisji a wezwaniem do działania stanowiły nadmiernie długi okres, a brak działania ze strony Komisji podczas tego okresu stanowi zaniechanie działania w rozumieniu art. 232 WE.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/372/WE z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Grecję na rzecz Olympic Airways (notyfikowanej jako dokument nr C(2002) 4831) (Dz.U., L 132, str.1).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06
Giannopoulos przeciwko Radzie, wniesione w dniu
30 listopada 2007 r. przez Nikosa Giannopoulou**

(Sprawa T-436/07 P)

(2008/C 22/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druza strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06;

- uwzględnienie żądań przedstawionych przez stronę skarżącą w pierwszej instancji w przedmiocie stwierdzenia nieważności i odszkodowania;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji wszystkimi kosztami związanymi ze skargą o stwierdzenie nieważności oraz z odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi zarzuty dotyczące braków w uzasadnieniu oraz oczywistych błędów w ocenie w odpowiedzi udzielonej przez Sąd na podniesiony przez niego w ramach postępowania w pierwszej instancji pierwszy zarzut dotyczący naruszenia art. 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

**Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2007 r. — Huta Buczek
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-440/07)

(2008/C 22/95)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Huta Buczek sp. z o.o. (Sosnowiec, Polska) (Przedstawiciel: D. Szlachetko-Reiter, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 2 3/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3, decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek, w części w jakiej Komisja nakazuje uzyskanie zwrotu od spółki Huta Buczek sp. z o.o.;
- stwierdzenie nieważności art. 4 i art. 5, decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek, w części w jakiej Komisja dotyczy one uzyskania zwrotu od Huty Buczek sp. z o.o.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie żądań skargi, skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- Naruszenie art. 88 ust. 2 i art. 87 ust.1 TWE poprzez błędne, zdaniem skarżącej, przyjęcie, iż stanowi pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem sytuacja polegająca na istnieniu zaległości publicznoprawnych spółki Technologie Buczek S.A.. Skarżąca podnosi, że takie twierdzenie Komisji wynika z błędnego przyjęcia, że organy publicznoprawne zaniechały prowadzenia egzekucji wobec spółki Technologie Buczek S.A. Naruszenie art. 88 ust. 2 i art. 87 ust.1 TWE miałyby również wynikać z nakazania państwu polskiemu uzyskania zwrotu pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, mimo iż Polska nie przyznała pomocy w określonej w decyzji kwocie ani spółce Technologie Buczek S.A., ani grupie Technologie Buczek oraz ustalenia kwoty zwrotu pomocy w wysokości dowolnej bez podstawy prawnej i uzasadnienia ekonomicznego. Skarżąca podnosi także, iż stanowi naruszenie art. 88 ust. 2 i art. 87 ust.1 TWE nakazanie państwu polskiemu uzyskania zwrotu pomocy od spółki Huta Buczek sp. z o.o., pomimo braku podstaw do przyjęcia, iż spółka ta mogłaby być faktycznym beneficjentem pomocy przyznanej spółce Technologie Buczek S.A., i pomimo iż taka pomoc nie została jej udzielona oraz uznanie, iż faktycznymi beneficjentami rzekomej pomocy były wyłącznie spółki Huta Buczek sp. z o.o. i Buczek Automotive sp. z o.o., pomimo iż korzystały one jedynie z części składników majątkowych spółki Technologie Buczek S.A.
- Naruszenie zasady rzetelnej administracji przewidzianej w art. 253 TWE oraz art. 41 Karty Praw Podstawowych, poprzez: brak należytego uzasadnienia decyzji, które pozwalałyby skarżącemu ustalić powody przyjęcia rozstrzygnięcia i, w konsekwencji, wydanie decyzji niezrozumiałej w swej istocie dla skarżącego oraz poprzez błędne i niewystarczające ustalenie okoliczności faktycznych mających znaczenie dla sprawy.

- Naruszenie art. 5 akapit 3 TWE oraz wynikającej z niego zasady proporcjonalności poprzez nałożenie na spółkę Huta Buczek sp. z o.o. obowiązku zwrotu pomocy, mimo iż, zdaniem skarżącej, takie działanie nie jest ani odpowiednie ani konieczne dla osiągnięcia celów wskazanych w traktacie, w tym w szczególności nie jest uzasadnione potrzebą zniesienia pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem
- Naruszenie zasady pewności prawa poprzez: nałożenie na kontrahenta podmiotu posiadającego zaległości płatnicze wobec organów publicznych obowiązku zwrotu pomocy, której ten nigdy nie otrzymał i z której nigdy nie skorzystał; ustalenie proporcji, w jakiej podmioty grupy Technologie Buczek S.A. miałyby skorzystać z rzekomo udzielonej pomocy w sposób, według skarżącej dowolny; naruszenie prawa własności poprzez nakazanie uzyskania zwrotu części pomocy państwa od podmiotu, który nie otrzymał jakiegokolwiek pomocy ani też nie był jej faktycznym beneficjentem; nadużycie władzy, poprzez wydanie decyzji w innym celu niż zniesienie pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 grudnia 2007 r. — Microsoft przeciwko Komisji

(Sprawa T-271/06) ⁽¹⁾

(2008/C 22/96)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Wandschneider przeciwko Komisji

(Sprawa F-65/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie — Oczywisty błąd w ocenie)

(2008/C 22/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paolo Sequeira Wandschneider (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo G. Vandersanden i C. Ronzi, avocats, następnie G. Vandersanden, C. Ronzi i L. Levi, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i H. Tserépa-Lacombe, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego z postępowania w sprawie oceny za rok 2003 oraz wnioszek o zasądzenie odszkodowania

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Każda ze stron poniesie swoje własne koszty

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005, str. 32 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-282/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — N przeciwko Komisji

(Sprawa F-95/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Pracownicy zatrudnieni na czas określony — Zatrudnienie — Stanowisko dyrektora administracyjnego — Kraj trzeci — Negatywna opinia służby medycznej)

(2008/C 22/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: N (Bruksela) (przedstawiciele: początkowo K. H. Hagenaar, avocat, następnie J. van Drooghenbroeck i T. Demasure, avocats, w końcu I. Kletzlen, avocate)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o niezatrudnianiu skarżącej jako pracownika na czas określony na stanowisku dyrektora administracyjnego w Gwinei Konakrze wskutek negatywnej opinii służby medycznej oraz wnioszek o zasądzenie odszkodowania

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora dyrekcji K „Służba zagraniczna” dyrekcji generalnej „Stosunki zewnętrzne” Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 15 kwietnia 2005 r. informującej skarżącą, że nie zostanie zatrudniona jako dyrektor administracyjny przedstawicielstwa w Gwinei.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 14.1.2006, str. 22 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-377/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2007 r. — Soares przeciwko Komisji

(Sprawa F-130/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Odtworzenie ścieżki kariery — Brak sprawozdania z oceny — Porównanie zasług — Wniosek na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Dopuszczalność skargi — Nowy istotny fakt)

(2008/C 22/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Soares (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i K. Herrmann)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji AIPN z dnia 19 września 2005 r. w sprawie oddalenia zażalenia skarżącego odnośnie do korzystnego zrekonstruowania jego ścieżki kariery zawodowej

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Każda ze stron poniesie swoje własne koszty

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006, str. 57.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Wandschneider przeciwko Komisji

(Sprawa F-28/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2004 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie — Oczywisty błąd w ocenie)

(2008/C 22/100)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paolo Sequeira Wandschneider (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo G. Vandersanden i C. Ronzi, następnie G. Vandersanden, C. Ronzi i L. Levi, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery skarżącego w postępowaniu w sprawie oceny za 2004 r. oraz wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 20.5.2006, str. 19.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Sundholm przeciwko Komisji

(Sprawa F-42/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za rok 2004 — Cele i kryteria oceny — Odszkodowanie)

(2008/C 22/101)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Asa Sundholm (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i M. Velardo, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za rok 2004 r. i po drugie żądanie odszkodowania

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdzona zostaje nieważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej A. Sundholm, sporządzonego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2004 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006, str. 54.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Van Neyghem przeciwko Komisji

(Sprawa F-73/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Konkurs otwarty — Ocena egzaminu pisemnego — Termin na wniesienie zażalenia — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia)

(2008/C 22/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kris Van Neyghem (Vissenaken, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci S. Rodrigues, A. Jaume i C. Bernard-Glanz, następnie adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i M. Velardo)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 1 czerwca 2005 r. o niedopuszczeniu skarżącego do egzaminu ustnego w ramach konkursu EPSO/A/19/04 z uwagi na niewystarczającą liczbę punktów zdobytych w egzaminie pisemnym oraz wniosek o odszkodowanie

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 12.8.2006, str. 37.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Basili przeciwko Komisji

(Sprawa F-108/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2004 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Przedstawiciele personelu — Opinia grupy ad hoc)

(2008/C 22/103)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tamara Diomedea Basili (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci T. Bontinck i J. Feld, następnie adwokat T. Bontinck)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej doręczonego skarżącej w dniu 10 listopada 2005 r., gdyż nie uwzględniono w nim opinii „grupy oceny ad hoc oraz propozycji awansu przedstawicieli personelu”.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006, str. 37.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Sundholm przeciwko Komisji

(Sprawa F-27/07) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Nieobecność ze względów zdrowotnych — Wykonanie wyroku Sądu Pierwszej Instancji — Artykuł 233 WE)

(2008/C 22/104)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Asa Sundholm (Auderghem, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i M. Velardo, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery skarżącej za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. sporządzonego w wykonaniu wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 kwietnia 2005 r. w sprawie T-86/04 Sundholm przeciwko Komisji — Wniosek o zasądzenie odszkodowania

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 29.5.2007, str. 37.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-40/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wniosek o informację o rzeczach osobistych przesłanych z miejsca zatrudnienia do miejsca zamieszkania — Umorzenie — Wniosek o odszkodowanie w oczywisty sposób bezzasadny)

(2008/C 22/105)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: V. Messa, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy i A. Dal Ferro, avocat)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego o udostępnienie kopii listu przewozowego dotyczącego wysyłki jego rzeczy osobistych z Angoli do Włoch oraz wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie zostaje umorzone w przedmiocie wniosku o stwierdzenie nieważności.
- 2) Wniosek o zasądzenie odszkodowania zostaje odrzucony jako oczywiście bezzasadny.
- 3) L. Marcuccio poniesie koszty własne oraz całość kosztów poniesionych przez Komisję Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z dnia 17.6.2006, str. 37.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 października 2007 r. — M przeciwko Europejskiej Agencji Leków (EMA)

(Sprawa F-23/07) ⁽¹⁾

(Służba Publiczna — Urzędnicy — Niezdolność do pracy — Komisja ds. niezdolności do pracy — Odmowa powołania — Oczywista niedopuszczalność)

(2008/C 22/106)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: M (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: V. Salvatore i S. Vanlievendael, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 25 października 2006 r. oddalającej wniosek skarżącego o powołanie komisji ds. niezdolności do pracy — Żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007, str. 35.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2007 r. — Bernard przeciwko Europolowi

(Sprawa F-99/07)

(2008/C 22/107)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Marjorie Bernard (Woerden, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. de Casparis)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia z dnia 26 czerwca 2007 r., doręczonej skarżącej w dniu 28 czerwca 2007 r., jak również ocen z dnia 5 lutego 2007 r. i z dnia 25 lipca 2007 r.;
- obciążenie Europolu:
  - zapłatą na rzecz skarżącej podwyżki wynagrodzenia okresowego począwszy od dnia 1 września 2006 r., powiększonej o odsetki;
  - zapłatą odszkodowania do wysokości 7 500 EUR netto;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania, w tym porady prawnej.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze postępowanie dotyczy oceny pracy skarżącej w okresie od dnia 1 września 2005 r. do dnia 31 sierpnia 2006 r. Praca skarżącej została oceniona na „2”, co odpowiada kwalifikacji „nie w pełni spełnia wymogi”.

Skarżąca złożyła zażalenie na ocenę, jak również na brak decyzji dotyczącej przyznania podwyżki wynagrodzenia okresowego, a w tych ramach, odwołała się do wytycznych w sprawie oceny obowiązujących w Europolu. Strona skarżąca podkreśla, że chodzi o oczywisty błąd w ocenie.

Skarżąca twierdzi między innymi, że jej zarzuty zostały uznane za bezzasadne decyzją z dnia 26 czerwca 2007 r. i podnosi naruszenie zasady uzasadnienia, ponieważ odrzucenie zażalenia nie było uzasadnione. Dyrektor Europolu wskazuje jednak, że ocena została wycofana i miała miejsce ponowna ocena. Ta nowa ocena została wykonana w dniu 25 lipca 2007 r.

Niniejsza skarga dotyczy zatem decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia, jak również oceny z dnia 25 lipca 2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2007 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-108/07)

(2008/C 22/108)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Belgia) (przedstawiciel: F. Rollinger, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o odnowieniu mandatu sekretarza generalnego Trybunału Obrachunkowego na kolejny okres sześciu lat, począwszy od dnia 1 lipca 2007 r.;
- subsydiarnie stwierdzenie nieważności dwóch aktów stanowiących jakoby „decyzje organu powołującego”, odpowiednio z dnia 8 grudnia 2006 r. w sprawie wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 3 października 2006 r. w sprawie T-171/05, oraz z dnia 12 lipca 2007 r. skarżącego sprawie oddalenia zażalenia skarżącego wniesionego w dniu 12 marca 2007 r.;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarg skarżący powołuje w szczególności następujące okoliczności: i) sekretarz generalny Trybunału Obrachunkowego działał bezprawnie: gdy został poinformowany, w oparciu o relewantne dokumenty, o nadużyciu systemu rent inwalidzkich zamiast wszcząć postępowanie przed Urzędem Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) wyraźnie odmówił zastosowania odpowiednich środków i zbadania sprawy; ii)

jeden z urzędników sprawował swoją funkcję z naruszeniem prawa; iii) wielokrotnie nie opublikowano decyzji o awansie ani dat ich wydania; iv) wybory do Komitetu Pracowniczego w 2004 r. i w 2006 r. odbyły się z naruszeniem prawa z rozlicznych powodów; v) miały miejsce liczne naruszenia procedury w sprawie przyznania awansu, jak również nadużycia kompetencji do przyznawania awansu przez jednego z szefów wydziału i uwzględnienie znacznej ilości interesów osobistych, mogące podważyć niezależność organu powołującego w niemalże wszystkich wydawanych przez ten organ decyzjach; vi) „decyzje organu powołującego” wynikały z interesów osobistych wszystkich przełożonych skarżącego i zatajenia decyzji o oddelegowaniu koleżanki skarżącego do tymczasowego sprawowania wyższej funkcji oraz z braku wszczęcia postępowania przed OLAF; vii) organ powołujący oparł zaskarżone decyzje tym samym skumulowaniu oczywistych błędów co pierwotne decyzje, które zostały potwierdzone, odwołał się do wyroku niemającego powagi rzeczy osądzonej, nie odpierając żadnego z argumentów skarżącego; viii) komisje dokonujące oceny i podejmujące decyzję o awansie nie zostały poinformowane o braku niezależności przełożonych skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2007 r. — Behmer przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-124/07)

(2008/C 22/109)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joachim Behmer (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Parlamentu Europejskiego dotyczącej przyznania skarżącemu dwóch punktów za zasługi za rok 2005;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Parlamentu Europejskiego w grupie zaszeregowania AD 12, podnosi w pierwszej kolejności niezgodność z prawem decyzji organu powołującego o przyznaniu mu dwóch punktów za zasługi za rok 2005 oraz o nieawansowaniu go do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.

Skarżący podnosi oczywisty błąd w ocenie, naruszenie obowiązku uzasadnienia, naruszenie pkt 1.6 przepisów wykonawczych dotyczących przyznawania punktów za zasługi oraz awansowania, jak również naruszenie zasad ogólnych ekspektatywy rozwoju kariery zawodowej oraz równości traktowania.

W szczególności podnosi naruszenie art. 45 i art. 110 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników, zarzut bezprawności oraz naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań.

Wreszcie skarżący twierdzi, że miała miejsce wobec niego dyskryminacja ze względu na prowadzoną działalność w ramach przedstawicielstwa pracowników z naruszeniem art. 1d i art. 24b regulaminu pracowniczego, art. 1 akapit szósty załącznika II do regulaminu pracowniczego, jak również art. 17 umowy ramowej z dnia 12 lipca 1990 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim a organizacjami związkowymi lub zawodowymi personelu instytucji.

na którą skarżąca wniosła zażalenie, stwierdzając, że definitywnie nie uwzględni jej kandydatury w procedurze certyfikacji w 2006 r.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi po pierwsze oczywisty błąd w ocenie.

Ponadto podnosi ona niezgodność z prawem art. 4 § 2 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 bis regulaminu pracowniczego.

W szczególności skarżąca podnosi naruszenie zasady równego traktowania, zasady niedyskryminacji i zasady proporcjonalności, zasady dobrej administracji i zasady ekspektatywy rozwoju kariery oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2007 r. — Van Beers przeciwko Komisji

(Sprawa F-126/07)

(2008/C 22/110)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Isabelle Van Beers (Woluwe-St-Etienne, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego nieuwzględniającej kandydatury skarżącej w procedurze certyfikacji w 2006 r.;
- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 4 § 2 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 bis regulaminu pracowniczego, ponieważ jego skutkiem jest czy to wykluczenie uwzględnienia rzeczywistego poziomu zadań wykonywanych przez kandydata do certyfikacji, czy też utrzymanie rozróżnienia między wcześniejszymi kategoriami C* i B* po dniu 30 kwietnia 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca urzędnikiem Komisji w grupie zaszeregowania AST 6, zgłosiła swoją kandydaturę do procedury certyfikacji w postępowaniu w 2006 r. W dniu 29 marca 2007 r. organ powołujący potwierdził swoją decyzję z dnia 22 lutego 2007 r.,

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2007 r. — Coto Moreno przeciwko Komisji

(Sprawa F-127/07)

(2008/C 22/111)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Juana Maria Coto Moreno (Gaborone, Botswana) (przedstawiciele: K. Lemmens, C. Doutrelepon, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lutego 2007 r. w której komisja konkursowa konkursu EPSO/AD/28/05 odmówiła umieszczenia nazwiska skarżącej na liście rezerwowej konkursu i w konsekwencji:
- zasądzenie na rzecz skarżącej odszkodowania z tytułu poniesionych szkód i zadośćuczynienia z tytułu doznanych krzywd w łącznej wysokości 25 000 EUR;
- zasądzenie na rzecz skarżącej służącej pokryciu honorarium adwokata kwoty, której wysokość została określona na 8 000 EUR i poświadczona przez przedstawiony dokument;
- zobowiązanie właściwych organów do zastosowania wszelkich środków które mogą zrekompensować, w duchu zasady słuszności, niedogodności spowodowane przez akt, którego nieważność została stwierdzona, mianowicie wpisanie skarżącej na listę rezerwową lub
- zasądzenie na rzecz skarżącej, w przypadku niedokonywania takiego wpisu, subsydiarnie, odszkodowania z tytułu poniesionej szkody, w kwocie 384 000 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wzięła udział w konkursie EPSO/AD/28/05. Komisja konkursowa odmówiła umieszczenia jej nazwiska na liście rezerwowej decyzją z dnia 12 lutego 2007 r. Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności tej decyzji.

W uzasadnieniu skargi skarżąca powołuje cztery zarzuty:

Zarzut pierwszy dotyczy, przede wszystkim oczywistego błędu w ocenie, samodzielnie lub w połączeniu z brakiem uzasadnienia lub naruszeniem zasady *patere legem quam ipse fecisti*. Komisja konkursowa, której stanowisko w tej kwestii jest niejasne, uznała, że skarżąca udzieliła odpowiedzi „dostatecznych”, które niekiedy wykazywały braki. Oczywiście nie miało to miejsca, w szczególności ponieważ skarżąca odpowiadała zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Komisję.

Zarzut drugi dotyczy, nadal w ramach żądania głównego, naruszenia ogłoszenia o konkursie i zasady równego traktowania, samodzielnie lub w połączeniu z naruszeniem zasady racjonalności.

Zarzut trzeci, dotyczy, nadal w ramach żądania głównego, naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ skarżąca wyraźnie zażądała od komisji konkursowej wyjaśnienia, dlaczego odpowiedź, której udzieliła podczas egzaminu ustnego, została uznana za nieprawidłową lub przynajmniej niewystarczającą. Skarżąca nie uzyskała odpowiedzi mimo istnienia obowiązku uzasadnienia.

W końcu subsydiarnie skarżąca podnosi oczywisty błąd w ocenie, samodzielnie lub w połączeniu z naruszeniem zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności. Skarżąca uważa, że ocena jaką uzyskała z egzaminu jest ponadto nieproporcjonalna do rezultatów (skarżąca uzyskała ocenę 25/50) i narusza zasadę równego traktowania, ponieważ skarżąca została potraktowana jak obojętnie który kandydat, który udzielił odpowiedzi uznanych za dostateczne, nie tylko w odniesieniu do wiedzy lecz również w odniesieniu do innych kryteriów.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 grudnia 2007 r. — Moschonaki przeciwko Europejskiej Fundacji Poprawy Warunków Życia i Pracy (EUROFOUND)

(Sprawa F-3/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/112)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy wskutek zawarcia ugody.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 10.3.2007, str. 43.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 28 listopada 2007 r. — Karatzoglou przeciwko Europejskiej Agencji Odbudowy (EAR)

(Sprawa F-71/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/113)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy wskutek zawarcia ugody.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007, str. 70.